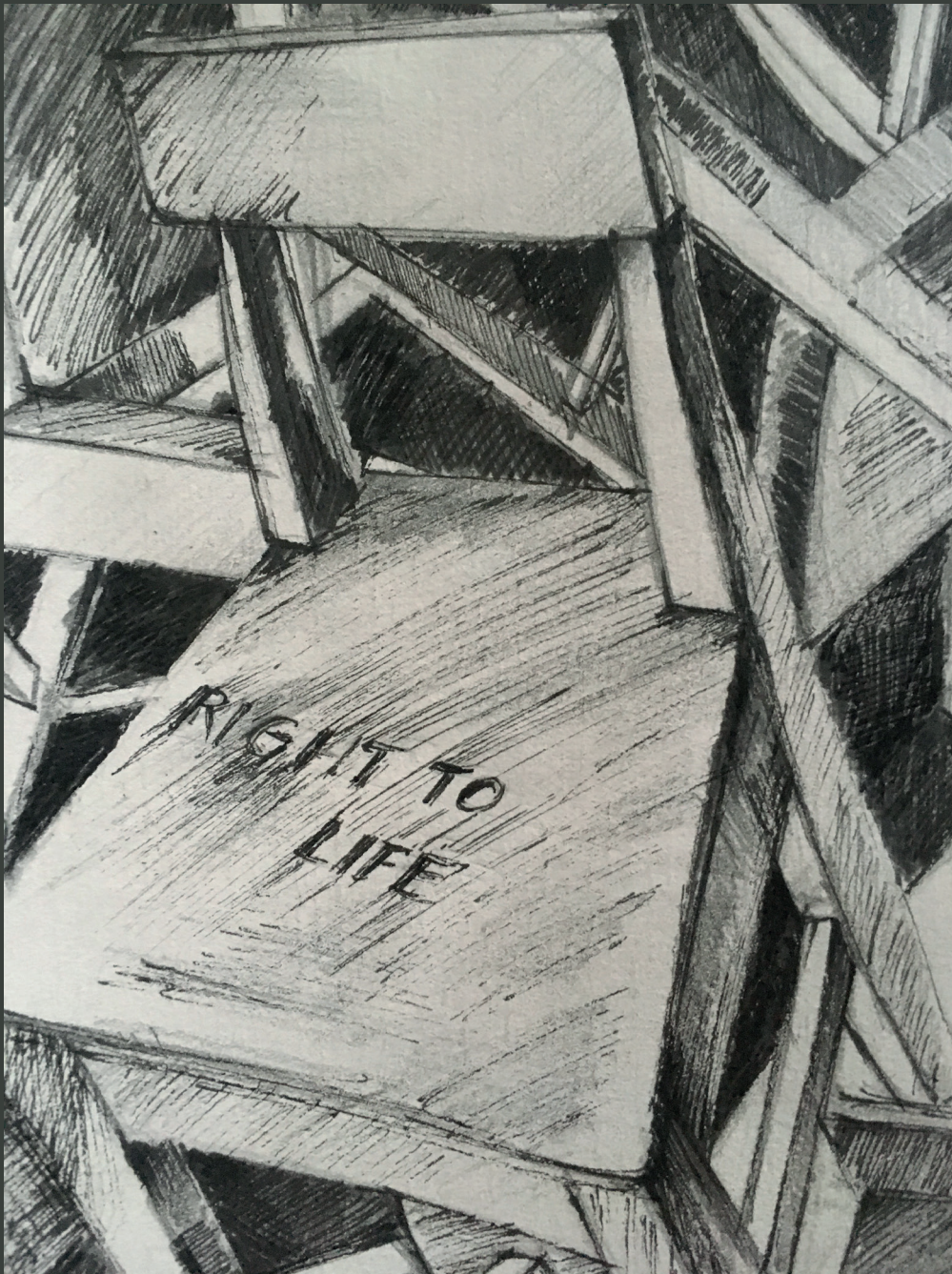

GHID PENTRU GĂZDUIREA PIESEI DE TEATRU DOCUMENTAR DOUĂ LUNI ȘI A SESIUNII DE RĂSPUNS

Proiectul Erasmus + *Două Luni* IO3
Ghid pentru găzduirea piesei de teatru documentar *Două Luni*
și a sesiunii de răspuns

Srijinul acordat de Comisia Europeană pentru producerea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi responsabilă pentru nicio utilizare care poate fi realizată din informațiile conținute de aceasta.

Pentru a afla mai multe despre proiect: <http://twomoons.eu>

Contributori:

Caroline Coffey, The Gaiety School of Acting (Irlanda)

Seamus Quinn, The Gaiety School of Acting (Irlanda)

Anna Kadzik-Bartoszewska, The Gaiety School of Acting (Irlanda)

Cristian Palmi, Associazione di Promozione Sociale Teatri d'Imbarco (Italia)

Beatrice Visibelli, Associazione di Promozione Sociale Teatri d'Imbarco (Italia)

Nicola Zavagli, Associazione di Promozione Sociale Teatri d'Imbarco (Italia)

Marita O'Brien, Co-Creation Support CLG (Irlanda)

Jackie O'Toole, Co-Creation Support CLG (Irlanda)

Henriikka Laurola, Empowering Old Age Coop – VoiVa (Finlanda)

Päivi Helakallio-Ranta, Empowering Old Age Coop – VoiVa (Finlanda)

Licia Boccaletti, Anziani e non solo (Italia)

Salvatore Milianta, Anziani e non solo (Italia)

Andra-Oana Petrea, Asociația HABILITAS - Centru de Resurse și Formare Profesională (România)

Rodica Căciulă, Asociația HABILITAS - Centru de Resurse și Formare Profesională (România)

Ioana Căciulă, Asociația HABILITAS - Centru de Resurse și Formare Profesională (România)

Ilustrații realizate de:

Kali Swaid

Anna Kadzik-Bartoszewska

CONȚINUT:

CONȚINUT:.....	3
SECȚIUNEA A. INTRODUCERE.....	4
1. Despre ce este vorba în proiectul <i>Două Luni</i> ?.....	4
2. Realizarea monologurilor <i>Două Luni</i> și a scenariului de teatru documentar.....	4
3. De ce să folosești teatrul documentar și sesiunea de răspuns ca instrument de educație?.....	6
4. Cine poate utiliza acest ghid?.....	7
SECȚIUNEA B. PRODUCEREA PIESEI.....	7
1. Cum mă ocup de producerea piesei de teatru documentar <i>Două Luni</i> și a sesiunii de răspuns?.....	8
2. Cum să începeți: Producerea spectacolului de teatru <i>Două Luni</i>	8
3. Repetiția pentru spectacolul de teatru <i>Două Luni</i>	13
4. Găzduirea spectacolului de teatru <i>Două Luni</i>	17
SECȚIUNEA C. Sesiunea de răspuns.....	26
1. Facilitarea sesiunii de răspuns a piesei de teatru documentar.....	26
2. Pregătirea sesiunii de răspuns.....	27
REFERINȚE.....	33
ANEXE.....	34

SECȚIUNEA A. INTRODUCERE

1. Despre ce este vorba în proiectul *Două Luni*

Două Luni - un proiect cu o durată de doi ani, finanțat de Erasmus +, abordează una dintre cele mai mari provocări sociale ale vremurilor noastre, asigurându-se că persoanele în vârstă se pot bucura pe deplin, cu demnitate, de vârsta și de drepturile pe care le au. Șase organizații s-au reunit pentru a dezvolta acest proiect: Co-Creation Support CLG (Irlanda), Anziani e non solo (Italia), Asociația HABILITAS - Centru de Resurse și Formare Profesională (România), VoiVa-Empowering Old age Coop (Finlanda), Gaiety School of Acting (Irlanda) și Associazione di Promozione Social Teatri d'Imbarco (Italia).

Principalul obiectiv al proiectului *Două Luni* este de a realiza resurse educaționale accesibile, care să sprijine educarea în domeniul drepturilor omului a persoanelor în vârstă. Cunoașterea drepturilor omului poate împuternici persoanele în vârstă să vorbească, să conteste tratamentele rele și să își afirme drepturile, pentru a fi tratate cu demnitate.

Resursele educaționale dezvoltate de proiectul *Două Luni* sunt:

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine*; 9 (a se vedea Anexa 1 pentru link)

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariu de teatru documentar (vezi Anexa 1 pentru link)

Ghidul de găzduire pentru spectacolul de teatru documentar și a sesiunii de răspuns *Două Luni*;

Ascultați povestea mea - Drepturile omului și persoanele în vârstă: înregistrări audio ale poveștilor.

2. Realizarea monologurilor *Două Luni* și a scenariului de teatru documentar

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* și scenariul de teatru documentar *Poveștile noastre: drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa* au fost create în colaborare cu persoane vârstnice din Finlanda, Irlanda, Italia și România. În total, 78 de persoane vârstnice din aceste țări au fost implicate în interviuri și seminarii referitoare la creșterea conștientizării despre drepturile omului. Poveștile lor sunt prezentate în broșură și în scenariul de teatru documentar.

a. *Procesul utilizat în vederea colectării informațiilor despre experiențele trăite de persoanele vârstnice*

În fiecare țară au fost organizate seminarii de sensibilizare în domeniul drepturilor omului, urmând același format. Prezentarea a început prin explicarea drepturilor omului și a mecanismelor prin care

acestea sunt protejate în temeiul Convenției Europene pentru Drepturile Omului (CEDO) și a Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (CRPD); au fost incluse exemple practice. Acest lucru i-a ajutat pe participanți să se gândească și să reflecteze asupra experiențelor proprii, dar și ale prietenilor lor, și să relaționeze aceste experiențe cu situații în care drepturile lor nu au fost respectate. În timp ce persoanele în vârstă care au participat la seminarii proveneau din grupuri diverse, problemele ridicate în fiecare țară au fost similare.

În Finlanda: Au fost organizate seminarii de sensibilizare în domeniul drepturilor omului cu două grupuri de sprijin de la egal la egal pentru persoane în vârstă care au suferit abuzuri și au fost supuse violenței. Problemele ridicate includeau: pensiile mici ale femeilor în vârstă care au rămas acasă în calitate de gospodine și mame; provocările legate de căutarea unor beneficii sociale datorită piedicilor din sistem; admirația tinerilor și eficiența acestora, în contrast cu discriminarea la locul de muncă bazată pe vârsta înaintată și pensionarea; lipsa serviciilor în suburbii și în mediul rural; inegalitatea în accesarea serviciilor de recuperare; violența în familie și abuzul pe criterii de vârstă; digitalizarea societății și îndepărtarea de serviciile față în față.

În Irlanda: Au fost organizate seminarii de sensibilizare în domeniul drepturilor omului cu trei grupuri, inclusiv o asociație de persoane vârstnice, un grup de susținere în problematica accidentului vascular cerebral și un grup de femei în vârstă. Participanții au făcut legături cu diferitele drepturi ale omului discutate. Reflectând asupra dreptului la viață și libertate, un participant a vorbit despre o doamnă despre care știe că este forțată să se ducă într-un centru de îngrijire împotriva voinței sale. Discriminarea în ceea ce privește accesul la servicii și asistență pentru persoanele care au suferit un accident vascular cerebral, pentru persoanele cu demență, precum și discriminarea largă pe criterii de vârstă; spațiile locative în care se folosește intimidarea, unde s-au ridicat alte probleme.

În Italia: Au fost organizate seminarii de sensibilizare în domeniul drepturilor omului cu un grup care a inclus reprezentanți ai asociațiilor de vârstă a treia, reprezentanți ai sindicatelor pensionarilor și ai persoanelor în vârstă. Problemele ridicate includeau discriminarea pe criterii de vârstă pentru procedurile medicale, persoanele fiind tratate într-un mod lipsit de respect, obținerea de avantaje, de exemplu, din vânzarea greșită a utilităților, escrocherii, constrângeri pentru semnarea actelor proprietății membrilor familiei.

În România, multe dintre persoanele vârstnice se confruntă cu situații în care drepturile omului nu sunt respectate. Existența lor de zi cu zi pare a fi, pentru unii, o serie de evenimente în care se învârt fără speranță și neputințioși. Cele mai frecvente probleme și teme întâlnite și identificate au fost pensiile scăzute ale persoanelor vârstnice, lupta lor pentru a duce o viață plină de demnitate în aceste condiții, anxietatea față de viitorul și sănătatea lor, experiențele legate de situații medicale sau de urgențe.

În urma seminariilor de sensibilizare în domeniul drepturilor omului din fiecare țară, temele identificate în cadrul seminariilor au fost examinate în continuare folosind interviuri aprofundate cu persoane vârstnice, inclusiv cu unii dintre participanții la seminar. Aceste interviuri conduse în stilul unei conversații au durat între 60 și 120 de minute. Au fost transcrise cuvânt cu cuvânt și traduse în engleză. Transcrierile au fost apoi transformate în monologuri de 10 minute, concentrându-se pe elemente din poveștile care ilustrează nerespectarea drepturilor omului, protejate în temeiul Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și Convenției Națiunilor Unite pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (CRPD). Monologurile păstrează cuvintele persoanelor vârstnice, pe care acestea le-au folosit pentru a-și spune poveștile.

Înainte de a face legătura între monologuri pentru a se crea scenariul de teatru documentar *Poveștile noastre: drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa*, persoanele vârstnice au fost rugate să le revizuiască pentru a constata validitatea și autenticitatea poveștilor. În fiecare țară au fost organizate lecturi publice ale monologurilor. La lecturi au participat persoane vârstnice și profesioniști din domeniu. Feedback-ul a fost pozitiv, mulți identificându-se cu personajele și poveștile lor. În toate țările partenere, a existat un acord unanim că monologurile au fost autentice și reflectă situațiile pe care le întâlnesc persoanele vârstnice în viața de zi cu zi.

Piesa de teatru documentar și sesiunea de răspuns *Două Luni* aduc aceste povești la viață, pe scenă. Scopul este de a informa și de a îmbunătăți cunoștințele persoanelor în vârstă și ale societății mai largi, despre drepturile omului; modul în care acestea ar trebui să funcționeze în practică.

Spectacolul și sesiunea de răspuns vor crea un spațiu pentru persoanele în vârstă și publicul larg pentru a asista la situații în care drepturile persoanelor vârstnice nu au fost respectate, pentru a schimba opinii și a genera o nouă învățare și conștientizare.

Numele și orice caracteristici de identificare ale contributorilor individuali au fost schimbate

3. De ce să folosești teatrul documentar și sesiunea de răspuns ca instrument de educație?

„*Toată lumea e o scenă.*” William Shakespeare

Teatrul documentar este teatrul care folosește material documentar preexistent (cum ar fi ziare, rapoarte guvernamentale, interviuri) ca material-sursă pentru povești despre evenimente reale și oameni. Acesta spune povestea persoanei cu propriile sale cuvinte. Acesta încearcă să aducă în scenă problemele sociale prin accentuarea informațiilor factuale și să dea putere vocilor care sunt adesea ignorate din considerente estetice și, în acest fel, să fie un catalizator al schimbărilor sociale.

Accentul se pune pe aspectele psihologice și interpersonale ale unor evenimente particulare, cu scopul de a începe un dialog cu publicul. Prin reflectarea experiențelor oamenilor și folosirea propriilor expresii, teatrul documentar permite publicului să examineze problemele printr-o lentilă dramatică, ce sporește conștientizarea și clarifică înțelegerea.

„*Spectacolul poate face ca lucrurile să pară mai „reale”. Teatrul, drama și filmul sunt mijloace puternice de comunicare și pot fi utilizate ca abordări extrem de impactante pentru investigarea și reprezentarea experienței umane.*” (Leavy, 2005)

Acesta, la rândul său, promovează oportunități de schimbare și acțiune individuală, pe măsură ce publicul se poate identifica cu situațiile și reflectează asupra experiențelor sale din perspectivele unor noi cunoștințe obținute, în special asupra subiectelor dificile, precum abuzul pe criterii de vârstă și concepte precum drepturile omului în practică.

„*Spectacolele constituie un schimb sau transfer între audiență și interpret(ți) (...) „schimbul” poate implica o negociere complexă a sensurilor. (...) În cercetarea socială, spectacolul poate servi mai multe scopuri de cercetare, inclusiv creșterea nivelului de conștientizare, abilitare, emancipare, agende politice, descoperire, explorare și educație.*” (Leavy, 2005)

Sesiunea de răspuns creează un spațiu pentru public de a procesa ceea ce a văzut pe scenă și poate chiar să-l determine să acționeze sau să producă schimbări pe care oamenii le pot întreprinde în propriile vieți. S-a dovedit că sesiunile de conversație au un impact asupra persoanelor din public, prin faptul că părăsesc spectacolul gândindu-se la probleme într-un mod diferit față de modul în care le priveau la început.

4. Cine poate folosi acest ghid?

Acest ghid prezintă procesul de găzduire a spectacolului de teatru documentar și a sesiunii de răspuns *Două Luni - Poveștile noastre: drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa*. Oferă informații despre elementele individuale ale spectacolului și ale sesiunii de răspuns, care trebuie luate în considerare de la stadiul de planificare până la producție, spectacol, facilitare, promovare.

Este conceput pentru a fi utilizat de:

- Organizații ale persoanelor vârstnice
- Organizații de advocacy (care lucrează pentru consolidarea și protejarea drepturilor persoanelor în vârstă ca persoane fizice și / sau utilizatori de servicii)
- Educatori care lucrează cu studenți la drept, medicină, sănătate și asistență socială.
- Organisme publice și autorități, cum ar fi Consiliile județene, Serviciile Publice de Asistență socială, serviciile publice medicale.
- Organizații neguvernamentale care sprijină persoanele în vârstă
- Servicii sociale și furnizori de asistență medicală, cum ar fi centre de îngrijire medicală, centre de zi, spitale, coordonatori de activități.
- Grupuri de teatru și teatru comunitar, amator și profesionist.

Găzduirea spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns va permite organizațiilor, grupurilor și organismelor publice să:

- Ofere oportunități de învățare în domeniul drepturilor omului, precum și informații despre cum ar trebui să arate în practică.
- Să împuternicească persoanele în vârstă să își afirme și să își revendice drepturile - spectacolul este orientat spre justiție socială.
- Să arunce o lumină asupra provocărilor cu care se confruntă persoanele vârstnice pentru a-și revendica drepturile în viața de zi cu zi.
- Să facă vizibile problemele pentru factorii de decizie, sectoarele din sănătate, asistență socială și profesioniștii din domeniul juridic și grupurile de advocacy pentru drepturile omului, în cazul în care instituțiile publice nu își asumă obligația de a proteja drepturile persoanelor vârstnice care le împuternicesc să devină agenți ai schimbării.
- Să faciliteze munca în grup cu adulții vulnerabili la abuz și, în acest fel, să sporească capacitatea lor de protecție.

Notă: Acest ghid este o hartă îndrumătoare cu privire la modul în care se realizează piesa de teatru documentar *Două Luni* și sesiunea de răspuns. Ca orice hartă, se pot parcurge diferite rute. Cel mai important este că plecați în călătorie. Creați-vă propria hartă folosind creativitatea unică a celor implicați, acordând atenție să se păstreze scenariul original, semnificația și mesajul.

SECȚIUNEA B. PRODUCEREA PIESEI

1. Cum mă ocup de producerea piesei de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns

Scenariul piesei de teatru *Două Luni* se bazează direct pe interviuri realizate cu persoane în vârstă, care împărtășesc povești despre situațiile în care drepturile lor au fost încălcate. Piesa se bazează pe poveștile a șase persoane vârstnice. Poveștile sunt redată sub formă de monologuri de 8-10 minute, legate între ele de un narator / avocat. Piesa durează aproximativ 60 de minute pentru a fi jucată și este urmată de o conversație de aproximativ 30 de minute. De asemenea, este posibil să se utilizeze monologurile în mod individual, ca spectacole de sine stătătoare, în ateliere în care se abordează probleme particulare. Producția se poate adapta bugetelor disponibile, oricât de reduse.

Piesa și sesiunea de răspuns pot fi realizate cu o distribuție formată din două până la șase persoane. Piese de teatru documentar utilizează de obicei un set limitat, astfel încât resursele nu ar trebui să fie o problemă în punerea în scenă a acestei piese. Nu este necesar ca un profesionist / expert să regizeze această piesă, și nici actori profesioniști să o interpreteze. Este recomandat ca o persoană din organizația / grupul care găzduiește piesa să fie desemnată să supravegheze organizarea evenimentului.

2. Cum să începi: Producerea spectacolului de teatru

a. Echipa de producție

Ca și în cazul planificării oricărui eveniment bun, este important să ai o echipă bună în jurul tău. În cadrul grupului sau organizației dvs., există persoane cu cunoștințe și abilități diferite, astfel încât un punct de plecare este să începeți să explorați aceste abilități și să identificați persoanele apte pentru a-și asuma diferitele roluri și sarcini necesare, cum ar fi regia și interpretarea, pentru ca spectacolul și sesiunea de răspuns să funcționeze. În cazul în care lipsesc cunoștințele sau abilitățile importante pentru producerea spectacolului și a sesiunii de răspuns, trimiterea unei solicitări prin intermediul rețelelor individuale va identifica adesea o persoană care dorește să îndeplinească sarcina respectivă.

Numărul de persoane disponibile pentru a pune în scenă spectacolul de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns va determina dacă participanții își asumă una sau două sarcini sau își asumă mai multe roluri.

Organizator și Promotor

Rolul de a găzdui spectacolul de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns și promovarea acestuia sunt esențiale pentru atingerea obiectivelor spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns. Organizatorul și promotorul vor fi responsabili pentru identificarea și rezervarea locului, stabilirea datei, accesarea resurselor, supravegherea bugetelor,

promovarea evenimentului prin intermediul rețelelor de socializare și al altor rețele, rezolvarea rezervărilor și asigurarea respectării standardelor de sănătate și securitate la eveniment.

Regizorul

Rolul regizorului piesei nu trebuie să fie atribuit automat liderului (persoana care inițiază găzduirea spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns). Regizorul poate fi o persoană din comunitate cu experiență în regie sau un individ care înțelege bine scenariul, este convingător, cu abilități de negociere excelente și abilități interpersonale, auto-motivație și capacitatea de a-i motiva și inspira pe ceilalți și care poate lucra în echipă.

Furnizorul de asistență tehnică

Rolul suportului tehnic va necesita un participant familiarizat cu utilizarea tehnologiei precum echipamente de sunet, iluminare și dispozitive - tabletă, smartphone-uri, microfoane și proiectoare. Va fi responsabil de introducerea luminii și a sunetului în diferite momente ale piesei.

Set de costume și designer

Rolul designerului de costume necesită un participant care este inovator, vizionar, poate vedea imaginea mai largă și are un ochi pentru detalii. Crearea setului de costume pentru o producție de teatru documentar este simplă; scopul său este de a oferi un fundal pentru toate personajele și poveștile lor diferite. Costumele sunt de asemenea simple și se referă la caracteristicile individuale ale personajului.

Actorii

Actorii din această piesă pot fi persoane mai în vârstă din grupuri comunitare, persoane din organizații de teatru și dramaturgie, lucrători din sistemul de sănătate și asistență socială, furnizori de servicii, susținători pentru drepturile omului, oricine este pasionat de a face drepturile omului „reale” pentru persoanele vârstnice și pentru cei care lucrează cu acestea.

b. Crearea unui spațiu sigur pentru ca membrii grupului să strălucească

După ce se creează echipa, este important să începeți procesul de creare a spectacolului, făcându-l pe fiecare individ să se simtă suficient de sigur în cadrul grupului pentru a-și dezvălui talentele și abilitățile. Utilizarea exercițiilor de grup descrise în caseta 1 poate crea un spațiu sigur pentru ca membrii grupului mai puțin încrezători și mai timizi, să înflorească. Aceste exerciții sunt utile în stadiul inițial, dar și ca încălzire înainte de repetiții.

Caseta 1: Încălzire și exercițiu de grup

Rezultatele învățării

Participanții învață:

Munca în echipă care creează un grup unit de participanți.

De asemenea, participanții învață să își asume riscuri, să se susțină reciproc, să-și reducă inhibițiile și să se distreze.

Ansamblu de lucru care ajută construirea echipei și, de asemenea, facilitează mișcarea și interacțiunea personajelor pe scenă.

Tehnici de dezvoltare a personajelor care sunt folosite la începutul explorării și dezvoltării personajelor.

Tehnici de mișcare, care îi ajută pe participanți să învețe mișcarea scenică și interacțiunea unul cu altul.

Exerciții care sporesc încrederea participanților pentru a lucra la scenariul *Două Luni*.

Notă: Participanții sunt sfătuiți să facă doar activități pe care sunt capabili fizic să le desfășoare. Exercițiile pot fi adaptate la capacitatea fizică a grupului, de exemplu în exercițiul 1 de mai jos, în loc să săriți, grupul poate ridica doar brațele.

Exercițiul 1: Salt-HA!

Așezați în cerc și stând într-o poziție cu genunchii îndoiți, liderul demonstrează un salt în timp ce ridică brațele și exclamă tare: „HA!”. Ulterior, grupul va efectua saltul și va spune „HA!” în același timp cu liderul. Alți participanți pot fi apoi încurajați să conducă saltul-HA!

Exercițiul 2: Acțiune și sunet

Așezați în cerc, liderul face o acțiune și scoate un sunet, iar participanții le copiază împreună. Acțiunea și sunetul nu trebuie să aibă nici un sens; încurajați sunetele și nu cuvintele reale. Fiecare participant poate apoi, la rândul său, să efectueze o acțiune / un sunet și grupul să copieze.

Încurajați mișcarea în spațiu, implicând personaje diferite.

Exercițiul 3: Plimbați-vă în spațiu

Liderul cere grupului să se plimbe în spațiu. Începeți cu un ritm normal, apoi participanții pot fi instruiți să meargă rapid sau lent. Liderul variază viteza de câteva ori.

Exercițiul 4: Plimbați-vă în spațiu ca personaje

Liderul instruieste grupul să se deplaseze prin spațiu ca niște dinozauri, apoi păsări, apoi vrăjitoare, apoi copii la locul de joacă. Liderul poate alege diverse personaje sau animale. (În orice moment, țineți cont de abilitățile fizice ale grupului.)

Exercițiul 5: Ritm de la 0 - 5

Liderul recomandă grupului să se plimbe în spațiu.

Liderul cere grupului să se oprească, spunând grupului că STOP = 0

Liderul solicită grupului să meargă într-un ritm foarte leneș, pe îndelete, ca și cum ar merge relaxați pe un nisip cald pe plajă. Spuneți grupului că această viteză = 1

Liderul cere grupului să se miște puțin mai repede, ca și cum ar fi doar puțin mai energizați. Spuneți grupului că această viteză = 2

Liderul solicită grupului să se deplaseze și mai repede, ca și cum ar dori să ajungă la o anumită destinație la timp, de exemplu o întâlnire importantă. Spuneți grupului că această viteză = 3

Liderul spune grupului că acum se grăbesc să ajungă acolo; sunt în întârziere. Această viteză = 4
Liderul spune grupului că toți au întârziat cu siguranță și intră în panică să ajungă acolo. Această viteză = 5

Liderul poate spune apoi numere diferite în momente diferite, determinând participanții să se deplaseze cu viteze diferite.

Moment de reflecție: Aveți un moment rapid de reflecție și discutați despre fizicitatea și emoțiile pe care le-ați simțit când ați mers cu diferite viteze, de exemplu stresat la nr. 4, panicat la nr. 5 etc.

Vă puteți referi la aceste sentimente mai târziu și puteți compara modul în care personajele din monologuri își schimbă adesea ritmul de vorbire și fizicitatea, în funcție de emoțiile din povestirea lor.

Notă: În special în etapele 4 și 5, încurajați siguranța fizică și nevoia de a vă oferi spațiu unul altuia. Adaptați exercițiile fizice, de asemenea, dacă participanții nu se pot mișca rapid sau deloc. Dacă doar stau, pot să-și imagineze scenariul.

c. Reunirea forței creative

Tipul de abordare pentru repartizarea rolurilor va depinde de persoana care organizează găzduirea spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns. Dacă este o organizație care dorește să recruteze participanți din interiorul și din afara organizației lor pentru a-și asuma diferite roluri, atunci poate organiza audiții deschise și interviuri informale cu părțile interesate. Pentru grupurile mai mici, se poate începe oferind oportunități tuturor celor din grup: să exploreze și să se identifice cu personajele. Acesta poate fi un mod util de a descoperi abilități și talente ascunse în cadrul grupului.

Pornind de la scenariu și personajele acestuia, procesul de selectare a distribuției pentru interpretarea monologurilor poate fi ghidat de observații realizate în urma participării la activitățile prezentate în caseta 2. Acest lucru poate fi realizat de organizatorul principal sau de regizor, dacă este la fața locului. Pe baza scenariului, există șase roluri majore; se ia în considerare dacă actorii vor juca sau nu mai multe roluri. Caseta 2 prezintă activitățile care pot permite participanților să se identifice cu personajele și situațiile lor pentru atribuirea rolurilor.

Caseta 2: Identificarea cu personajele și situația lor

Activități individuale

Rezultate ale procesului de învățare

Participanții învață:

- să exploreze și să-și dezvolte ideile proprii despre monologuri
- să descopere sentimentele și gândurile interioare ale personajelor din piesa *Două Luni*
- să locuiască în trupul personajelor și să rostească vorbele personajelor

Următoarele exerciții vor avea loc după ce va fi citit complet scenariul și după ce va avea loc o discuție de grup despre personaje, probleme legate de drepturile omului și alte gânduri și observații generale. Aceste exerciții pot fi facilitate de regizorul piesei.

1. Devenirea personajului

Regizorul le cere participanților să-și aleagă un personaj din piesa *Două Luni*.

Rugați actorii să înceapă să se plimbe în spațiu și să se prefacă că sunt singuri, apoi să înceapă să gândească ca acel personaj, cu gândurile / sentimentele lui. Directorul poate interveni, punând unele întrebări în timp ce actorii merg. *Cum te simți azi? Cum te face aceasta să te simți fizic? Cum te face să mergi? Poate că ai o zi bună sau o zi proastă. Cum îți afectează postura?*

Regizorul încurajează participanții să se deplaseze precum personajul; să întruchipeze fizic și mental personajul.

2. Stând ca personajul

Directorul plasează scaune la întâmplare în spațiu și le cere participanților să stea pe un scaun ca acel personaj, singur cu gândurile și sentimentele personajului.

3. Urmărirea gândurilor din pielea personajului

Regizorul le spune participanților că, pe măsură ce stau pe scaunele lor, el va merge în jurul grupului și va pune mâna pe umărul participanților. Atunci când participantul simte atingerea umărului, își va dezvălui gândurile din perspectiva personajului. Poate fi o propoziție sau câteva rânduri, de exemplu „Mă simt frustrat și ignorat, deoarece nu primesc nici un sprijin de la nimeni.” Regizorul simte când participantul a terminat de vorbit, își ridică mâna și se duce la următorul participant.

Moment de reflecție:

Regizorul reflectă împreună cu grupul asupra faptului că acum au început să simtă gândurile și sentimentele interioare ale personajelor și încep să simtă cum este să umble în pantofii lor.

Exerciții pereche

Rezultate ale procesului de învățare

Participanții învață să:

- Gândească și descopere și mai multe gânduri și sentimente interioare ale personajului lor
- Încep să vorbească și împărtășesc gândurile și povestea personajului lor
- Dezvolte o relație cu ascultătorul.

Scaune fierbinți

Regizorul demonstrează acest lucru cu un participant. Regizorul stă în fața unuia dintre participanți, care este încă „în pielea personajului” și începe să îl întrebe despre el însuși, acordându-i timp pentru răspunsuri.

Exemple de întrebări: *Buna ziua, Care este numele dvs.? Unde locuiți? Câți ani aveți?* etc. înainte de a trece la întrebări despre sentimentele și situația personajului etc. Regizorul poate reveni asupra răspunsurilor cu întrebări suplimentare, să ceară elaborarea lor etc. Aceasta ar trebui să fie o conversație, nu neapărat un interviu sau un interogatoriu. Participantul / actorul se încrede în ascultător și vorbește la prima persoană, de exemplu „Mă numesc Tom... am... ani”

După demonstrație, participanții se grupează în perechi și se așază unul în fața celuilalt. Instruiți-i că acum vor efectua exercițiul scaunului- fierbinte unul pentru celălalt. Încurajați ca fiecare conversație pe scaun să dureze 3-5 minute.

Declarație și ridicarea în picioare pentru a o susține

După încheierea sesiunii scaunului-fierbinte, regizorul poate cere participanților care experimentează sentimente puternice să se ridice în picioare și să-și declare sentimentele din perspectiva personajului lor, împărtășindu-le cu restul grupului. Nu toți participanții pot simți dorința de a face acest lucru sau pot face acest lucru în timp ce stau pe scaune în continuare, dacă se simt mai confortabil astfel.

Este important să se aprecieze intervenția participanților. Procesul de atribuire a rolurilor ar trebui să fie transparent și deschis pentru confirmarea diferitelor puncte forte, puncte slabe, abilități, personalități și voci care ghidează procesul decizional. Creativitatea există în toată lumea, așa că luați în considerare experiența anterioară (ca amatori sau profesioniști), energia lor, interesul participanților pentru actorie și pentru personajele scenariului. De asemenea, notați caracteristicile și abilitățile necesare pentru toate rolurile și capacitatea actorilor de a le întruchipa.

3. Repetiții pentru spectacolul *Două Luni*

În timp ce acest ghid oferă recomandări pentru punerea în scenă a spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns, acestea nu sunt prescriptive. Fiecare grup care va prezenta un spectacol va avea acces la diferite resurse și va juca în fața unor audiențe diferite. Grupurile sunt încurajate să folosească creativitatea din cadrul grupului lor pentru a juca piesa și pentru a se potrivi resurselor și publicului propriu.

a. Caracterizare

„Autenticitatea” este esențială pentru teatrul documentar. Spectacolul necesită un stil de interpretare care prezintă, în care personajul își cunoaște publicul; actorii rostesc cuvintele persoanei vârstnice direct publicului. Aceste cuvinte trebuie rostite într-un mod persuasiv și convingător. Acest lucru presupune ca „spiritul personajului să întâlnească spiritul actorului.” (Seamus Quinn, Școala de Teatru Gaiety). Adoptarea caracteristicilor și a recuzitelor specifice personajului pot spori modul în care actorul întruchipează personajul.

Caseta 3: Caracteristici specifice ale personajelor

Ingrid:

Probleme: supusă abuzurilor fiului ei

Caracteristici:

În căutarea curajului, mamă, speriată, disperată; caută dreptate; dragostea pentru copilul ei; dependența fiului; vrea să-l protejeze / salveze; conflict intern; rușine; furie reprimată; trăiește cu demnitate

Recuzită: ochelari întunecați

Chiara:

Probleme: supusă unor escrocherii și intimidări în propria casă

Caracteristici:

Încredere, sociabilitate, pozitivă, curajoasă, hotărâtă; într-o situație de compromis; rușinea de a fi jefuită; frustrarea de a nu putea reacționa

Recuzită: geantă de mână

Joan:

Probleme: este după un accident vascular cerebral, incapabilă să acceseze informații și să intervină în timp util

Caracteristici: Încăpățânată, fericită că e norocoasă, surâzătoare, veselă, plină de vitalitate, directă; frustrată de piedicile întâlnite.

Recuzită: pungă cu medicamente; baston

Ruby:

Probleme: Alzheimer cu debut precoce, a fost supusă stereotipizării și discriminării

Caracteristici: cultivată, educată, cu conștiință politică; conștientă de problemele legate de drepturile omului; pledează pentru drepturile și serviciile pentru persoanele cu demență.

Recuzită: sac mare, caiet

Tom:

Probleme: nu i s-a dat șansa să revină la muncă în urma unui accident vascular cerebral la o vârstă medie; venituri insuficiente pentru nevoile de bază - hrană, haine și locuință.

Caracteristici: se simte inutil, pierdut, în căutarea unui loc de muncă, handicap minor (la o mână / braț), tată, bunic, umilit, dependent; sărăcia de zi cu zi

Recuzită: haine zdrențuite

Elsa în rol de avocat / narator

Caracteristici: pragmatică, hotărât, conștientă, suprasolicitată, empatică, amabilă, puternic simț al dreptății, ca o războinică, se luptă să facă față presiunii la locul de muncă.

Recomandări: telefon mobil, prânz la pachet, ceașcă de cafea, covor de yoga

Elsa ca parte a unui monolog de sine stătător

Problemă: Se apropie de vârsta pensionării, îngrijorată de nivelul serviciilor de îngrijire la domiciliu și de impactul asupra demnității și drepturilor persoanelor în vârstă și a modului în care societatea mai largă privește persoanele în vârstă ca având o valoare mai redusă decât tinerii.

Desene de Kali Swaid

b. Indicații scenice

În cadrul scenariului, sunt prezentate câteva indicații graduale, încadrate în text în paranteze. Regizorul piesei poate experimenta cu acestea și/sau poate adăuga alte indicații. Actorii și regizorii se pot simți liberi să se „jocă” și să exploreze opțiunile înainte de a se decide cu privire la o modalitate finală de a se deplasa, de a vorbi etc. Pentru ca actorul să interpreteze bine personajul, regizorul și actorul ar trebui să lucreze împreună, astfel încât actorul să enunțe clar cuvintele, să își exprime emoțiile prin intermediul feței și corpului, să transmită motivațiile personajelor, să vorbească și să se miște natural.

Considerații de bază:

- Actorul înțelege ceea ce citește. În acest fel, publicul va înțelege și el.
- Volumul / inflexiunea vocii se schimbă în funcție de situația și emoțiile personajului.
- Actorul exprimă emoțiile potrivite ale personajului (frică, bucurie, ezitare etc.).
- Actorul este capabil să vizualizeze imaginile și cuvintele. În acest fel, publicul va vedea sau își va imagina ce vede.
- Actorul subliniază cuvintele cheie și variază ritmul textului, după caz.
- Actorul știe unde să pună tensiune și unde să rămână calm.
- Actorul ar trebui să rezoneze cu textul.

c. Tehnici de memorare a monologurilor

În primul rând, citiți textul în mod independent pentru a înțelege semnificația, istoria și intențiile personajelor și starea lor sufletească.

Citiți textul din nou și din nou până în punctul în care, dacă vi se solicită, puteți repeta povestea, cuvânt cu cuvânt într-o oarecare măsură.

Pentru a memora textul, aceste tehnici pot fi de ajutor:

Rescrieți textul cu calm și fără să fiți distras, concentrându-vă pe ceea ce scrieți, asimilându-l.

Împărțiți textul în blocuri, și începeți prin a-l memora succesiv de la primul bloc. Ori de câte ori faceți o greșeală, începeți din acel bloc.

Împărțiți textul pe capitole, alocând fiecăruia un titlu, va fi mai ușor să vă amintiți ce spune personajul în acea parte a textului.

Deși este de preferat rostirea textului din memorie pentru spectacolul final, pentru unii acest lucru poate fi imposibil și vor trebui luate în considerare alte opțiuni. *Mise en espace* este o astfel de opțiune. Este o formă de expresie teatrală în care actorul continuă să citească în timp ce profită de posibilitatea de a se mișca în spațiu, de a evidenția și de a da putere textului.

Necesită:

Un bun management al spațiului, evitând mersul haotic.

Puncte spațiale ca referință - pot fi de ajutor.

Nu vă întoarceți niciodată cu spatele la public.

Încercați să vă mențineți capul și privirea cât mai sus spre public.

Articularea bună a cuvintelor, menținând un volum optim al vocii.

O altă opțiune este să citiți stând la un pupitru sau, de preferință, să folosiți un element de recuzită legat de personaj, cum ar fi un caiet (pentru Ruby), tabletă (pentru Joan), ziar (pentru Tom). În întâmpinarea acestei abordări:

Mențineți o poziție frontală față de public.

Menținerea mâinilor pe un suport poate ajuta la limitarea gesticulației excesive în timp ce citiți.

Redați pentru ascultători sensul textului cu ajutorul pauzelor, scindării cuvintelor și ritmului.

Încercați din când în când să priviți publicul, astfel încât să nu vă țineți privirea fixă pe suport.

4. Găzduirea spectacolului *Două Luni*

a. Organizarea evenimentului

Data / ora / locul

Când stabiliți data și ora, gândiți-vă la publicul țintă și la zilele și orele care fac ca spectacolul să fie accesibil.

De exemplu, dacă publicul vostru vizat este reprezentat de persoane mai în vârstă din comunitate, dacă găzduiți evenimentul noaptea în timpul iernii, spectacolul nu va fi accesibil multor persoane în vârstă din cauza problemelor de siguranță cu privire la ieșirea noaptea din casă.

Atunci când alegeți spațiului, nu există un singur spațiu „corect” sau „spațiu potrivit”.

Creativitatea este instrumentul cel mai important atunci când vorbim despre cum puteți transforma un spațiu într-o scenă de teatru.

Flexibilitatea echipei / grupului și a bugetului vor fi, de asemenea, un factor.

Spațiul poate fi o scenă de teatru profesionist, o sală de clasă, un spațiu pentru conferințe, un auditoriu, un amfiteatru, un spațiu expozițional, o sală de ședințe, un loc public care poate fi eliberat de mobilier.

Verificați dacă există suficient spațiu pentru actori, public și scaunele lor.

Asigurați-vă că există acces și spațiu pentru persoanele cu dizabilități, iar evenimentul este accesibil pentru toate categoriile.

Reguli de siguranță: întrucât fiecare țară poate avea reguli specifice de siguranță, nu le ignorați, informați-vă și asigurați-vă că dvs. și echipa dvs. le respectați.

b. Program de repetiție

După ce ați ales spațiul, planificați-vă în avans numărul repetițiilor necesare. Dacă nu aveți acces la un spațiu de repetiție, explorați locații din comunitatea dvs. care pot fi disponibile gratuit sau cu chirie redusă, cum ar fi bibliotecile, sălile de ședințe ale bisericii și rezervați-le pentru repetiții. E important să stabiliți de câte ore de repetiție aveți nevoie și să vă adaptați programul împreună cu cei implicați. Rugați fiecare membru al distribuției să adauge datele de repetiție în programul său și să depună toate eforturile pentru a participa, pentru a se asigura că timpul și angajamentul fiecăruia sunt respectate. Setati-vă *readuceri aminte* cu câteva zile înainte de repetiție. Numărul repetițiilor necesare va depinde de ritmul de învățare, probabil între 8 până la 10 ședințe de 2 ore.

c. Buget

Bugetele vor varia pentru diferite grupuri. Unele grupuri pot să nu aibă buget sau pot avea acces la un buget limitat, altele pot avea bugete mai mari. Acest lucru va avea o influență asupra închirierii locațiilor, comercializare, pliante tipărite, accesul la costume și tehnologie. Dacă există un buget mic sau deloc, resursele se bazează pe efortul echipei. Costumele și recuzita pot fi împrumutate, găsite acasă sau în magazine caritabile. Membrii distribuției sau restul echipei au multe abilități, iar acestea vă pot ajuta în ceea ce privește sunetul și iluminarea sau pot cunoaște alte persoane care vă pot ajuta. Se pot organiza evenimente de strângere de fonduri, de exemplu noapte de bingo, pagină de strângere de fonduri pe rețelele sociale etc.

d. Echipament și tehnologie

În teatru, scena este un spațiu desemnat pentru spectacolul pieselor. Scena servește ca un spațiu pentru interpreți și un punct focal pentru membrii publicului. Înainte de ziua de deschidere, există o mulțime de lucruri de organizat, cum ar fi spațiul, repetițiile, localizarea suporturilor pentru lecturi, costumelor și amenajarea scenelor.

Obiecte care pot fi utilizate în realizarea aranjamentelor scenice

Obiectele de scenografie și aranjamentele scenice sunt mutate provizoriu în spate pentru spectacolul de teatru documentar, dar în același timp actorii trebuie să se poziționeze pe scenă. Scaunele sunt obiecte utile; nu numai că sunt disponibile cu ușurință în diferite forme și dimensiuni, dar, de asemenea, oamenii se pot raporta la ele, de exemplu aduc la lumină amintirile unui scaun pe care stăteau la școală, al unui scaun preferat etc. Amplasarea simplă a unui scaun, de exemplu răsturnat sau cu spatele la public, poate comunica ceva publicului.

În conceperea aranjamentului scenic, gândiți-vă la modalitățile creative prin care puteți utiliza obiecte precum scaunele pentru a poziționa actorii, dar și pentru a atrage audiența. Regizorul și actorii pot experimenta modul de pregătire înainte de a ajunge la o decizie finală. Luați în considerare de exemplu:

Numărul, tipul, culoarea, greutatea scaunelor pe care le utilizați.

Cum pot fi folosite de actori doar pentru a sta, dar și ca suport pentru a ușura lectura actorilor. Modalități în care pot fi amplasate (consultați Anexa 2 pentru modalitățile de aranjare a scaunelor).

Creați atmosferă

Designul de iluminat în teatru este o artă care depășește simpla iluminare prin care publicul poate vedea scena. Lumina poate fi folosită pentru a crea și îmbunătăți starea de spirit și atmosfera. Iluminatul scenelor are mai multe funcții: culoare, vizibilitate selectivă, textură, dispoziție, direcție, intensitate, mișcare, focalizare. Nu e nevoie de acces la iluminarea de scenă specifică pentru a obține aceste efecte: iluminatul casnic, cum ar fi lămpile de masă, farurile, lumini de grădină, lanterna sau chiar lanterna telefonului mobil pot fi utilizate cu succes.

Pot fi utilizate și proiectoare pentru a crea atmosferă și totodată ca suport vizual. De exemplu, proiectarea de culori, umbre, imagini pe un ecran, perete sau o perdea în spatele actorilor pot crea starea de spirit pentru diferitele personaje.

Sunetul este important și pentru crearea stării de spirit și a atmosferei. Utilizarea muzicii sau a unui fragment sonor din viața personajului are un impact mare asupra publicului, deoarece transmite emoții. Într-un cadru minimalist ca în teatrul documentar, sunetul poate crea setarea sau poate fi folosit pentru a localiza diferitele personaje.

„Muzica a fost parte integrantă a teatrului în lumea occidentală, încă din timpurile tragediilor și comediilor Greciei antice. Muzica poate dezvălui viața emoțională interioară a unui personaj, poate prevesti un atac vicios sau o iubire în devenire sau poate comenta acțiunea pe scenă. Potrivit primului savant al teatrului, Aristotel, cele șase elemente care alcătuiesc orice dramă sunt: complot, personaj, gândire, dicție, muzică și spectacol.” (Hurwitz, 2018)

Muzica este absorbită în corpul scenariului, este o extensie a acestuia. În acest sens, selectați muzica care este recunoscută cu ușurință de publicul dintr-o țară, din punct de vedere al tradițiilor și culturii. Poate fi inserată ca o introducere pentru actorii care intră pe scenă, între monologuri sau pentru final. De asemenea, muzica poate oferi informații publicului, de exemplu pentru a indica o stare de spirit sau pentru a construi tensiune înainte de ceva dramatic. Mai mult decât atât, un personaj specific poate fi însoțit de o temă sau un motiv muzical de fiecare dată când apare pe scenă. Caseta 4 oferă exemple de muzică.

Caseta 4: Exemple de muzică care poate fi folosită

Pentru publicul finlandez:

Jean Sibelius, Valse Triste <https://www.youtube.com/watch?v=5Ls8-pk4IS4>

Oskar Merikanto, Soi vienosti murheeni soitto

<https://www.youtube.com/watch?v=FzWy6a2279k&feature=youtu.be>

Pentru publicul irlandez:

She moved through the Fair – tradițional instrumental

<https://www.youtube.com/watch?v=6OfkxIqnKo&feature=youtu.be>

The Spinning Wheel – tradițional instrumental

<https://www.youtube.com/watch?v=IwDyMl6C2sg&feature=youtu.be>

Inisheer – tradițional instrumental

<https://www.youtube.com/watch?v=NuK3KG6lDn0&feature=youtu.be>

Pentru publicul italian:

E più non canto e più non ballo – cântec popular,

<https://www.youtube.com/watch?v=6gnAwo6gAq0>

Canzone del pescatore – cântec popular

http://www.vocidimezzo.it/wp-content/uploads/2009/02/17_canzone_del_pescatore.mp3

Pentru publicul românesc:

Ciuleandra (instrumental), de Maria Tănase (<https://www.youtube.com/watch?v=0W395ryBuqg>)

NOTĂ: Drepturile de autor pentru muzica pe care o utilizați: Vă rugăm să acordați atenție regulilor de copyright care se aplică în fiecare țară. Vi se recomandă să utilizați secvențe de muzică conform reglementărilor privind drepturile de autor și să vă consultați cu federațiile locale sau internaționale specializate în drepturi de reproducere.

Sunetul poate fi creat live pe scenă sau înregistrat în prealabil. Nu este necesar să aveți acces la echipamente scumpe pentru proiectarea sunetului. Majoritatea telefoanelor mobile pot înregistra și edita software-uri accesibile. În majoritatea spațiilor, accesul la microfoane va fi necesar.

Tipul de microfoane disponibile va trebui să fie luat în considerare atunci când se decide cu privire la mișcare și poziție.

Microfoanele portabile vor restricționa oarecum mișcarea, deoarece acestea vor trebui conectate la un sistem de sunet (sau difuzor) și fie ținute de către actori, fie plasate pe un stativ.

Microfoanele de tip lavalieră sunt microfoane utilizate frecvent în spectacolele teatrale. Aceste microfoane wireless necesită resurse tehnice mai avansate. Acestea sunt atașate de hainele actorilor și oferă o captură a sunetului relevantă și precisă, oriunde s-ar afla actorii pe scenă.

Nu vă descurajați dacă această tehnologie nu vă este disponibilă. În spații mai mici este posibil să realizați spectacolul fără microfoane. Cu toate acestea, va fi important să verificați dacă actorii pot fi auziți până în spatele sălii.

Obținerea nivelului sonor potrivit pentru public

Un sunet de bună calitate este esențial pentru plăcerea și implicarea publicului. Trebuie avut în vedere:

Spațiul - spații diferite creează relații diferite între actori și public.

Configurația spațiului de spectacol va influența locul unde trebuie amplasate difuzoarele.

Asigurați-vă că nivelurile de sunet nu sunt prea puternice, ceea ce devine greu de suportat sau prea scăzute, ceea ce va face imposibil pentru public să audă interpretii.

Încercați să adaptați sunetul pentru cei cu deficiențe de auz.

Amintiți-vă că sunetele pot suna diferit în spațiile pline și goale.

Evaluați cea mai bună poziție pentru microfoane, suficient de aproape de gura actorilor pentru ca ei să fie auziți, dar nu prea aproape, pentru că pot să apară interferențe.

e. Adunați totul la un loc

Au fost luate în considerare diferitele aspecte pentru realizarea spectacolului. Acum trebuie să reuniți totul pentru a vă asigura că spectacolul funcționează pe scenă și pentru public. Caseta 5 oferă un exemplu de activitate pentru realizarea spectacolului final.

Caseta 5: Adunați totul la un loc

Rezultatele învățării

Participanții învață să:

Reunească toate cunoștințele pentru a pune în scenă o mini-versiune a scenariului *Două Luni*;

Vadă potențialul și să exploreze opțiunile despre modul în care spectacolul poate fi produs, regizat, interpretat și pus în scenă;

Repetiție de grup;

Oferiți grupului (grupurilor) 30-40 de minute de repetiție pentru a pune în scenă o mini-versiune a scenariului *Două Luni*. Această mini-versiune ar trebui să includă:

Intrarea personajelor (cu excepția cazului în care acestea sunt pre-setate, adică deja pe scenă, în pielea personajului, înainte de a începe efectiv piesa);

Unde și cum stau personajele unul în raport cu celălalt;

Livrarea unei secțiuni scurte din fiecare monolog;

Cum începe fiecare personaj și cum își încheie monologul;
Iluminat, efecte sonore, muzică, cântec, dans, costume și recuzita care vor fi folosite;
Versiunea mini este apoi executată și este critică în raport cu stilul, livrarea, autenticitatea și impactul pentru furnizarea datelor pentru producția finală;
Atunci pot fi încercate diferite sugestii pe baza ideilor care decurg din discuție.

f. Configurarea pentru public

Decideți modul de amenajare a sălii, adică modul de așezare a publicului în raport cu scena.
Este important ca publicul să fie așezat în cel mai bun loc, pentru a obține impactul maxim al piesei voastre asupra acestuia. Pentru grupurile mici, un aranjament spațial mai intim poate funcționa bine, prin apropierea fizică a publicului de actorul care spune povestea, dar, de asemenea, făcând din audiență o parte a piesei. Consultați Anexa 3 pentru câteva exemple de dispunere a locurilor pentru public.

Indiferent de configurația pe care o decideți, trebuie să vă asigurați că scena și actorii sunt vizibili în orice moment pentru public.

g. Planificarea producției

Planificarea producției se referă la disciplina necesară și logistica din spatele unei piese de succes: un program de sarcini și repetiții care acoperă lunile, săptămânile și zilele de dinaintea zilei de deschidere. Cheia este să planificați dinainte și să lăsați timp pentru ajustări.

Gândiți-vă la: timp / persoană / sarcină.

Caseta 6 oferă un exemplu de program pentru calendarul producției.

Caseta 6: Exemplu de program al planificării producției, care conține sarcini care trebuie întreprinse până în ziua spectacolului

Cu 3 luni înainte de ziua spectacolului

Rezolvarea bugetului - Cunoașteți bugetul disponibil

Rezervați spațiul de repetiție și spectacol

Realizați o echipă de producție completă (actori, regizori, voluntari pentru aspecte tehnologice - lumini, muzică)

Cu 2 luni înainte de ziua spectacolului

Anunțați piesa & țineți audițiile

Elaborarea și pregătirea strategiei de publicitate și de promovare (comunicate de presă etc.)

Selectați echipa și repartizați rolurile actorilor

Începeți repetițiile

Începeți proiectarea și construcția de configurare scenică și a costumelor

Cu 3 săptămâni înainte de ziua spectacolului

Asigurați-vă că toți actorii distribuiți sunt „în cărți”, de exemplu că toți membrii distribuției și-au învățat replicile

Cu 2 săptămâni înainte de ziua spectacolului

Configurarea scenică completă și a costumelor
Probe de costum
Rulați întregul scenariu într-o repetiție

Cu o săptămână înainte de ziua spectacolului

Organizați o repetiție tehnică

Cu 2 zile înainte de ziua spectacolului

Repetiție finală. Efectuați ajustări

Cu 1 zi înaintea zilei spectacolului

Zi liberă

h. În ziua spectacolului

Verificați echipamentul tehnic:

Una dintre cele mai importante sarcini pentru ziua evenimentului este să verificați echipamentul. Verificați fiecare echipament cu echipa tehnică și asigurați-vă că nu vor exista surprize (baterii pentru microfoane, lumini, prize etc.) Asigurați-vă că toate echipamentele de sunet funcționează corect și că toată lumea poate auzi clar actorii. Verificarea microfoanelor, unu-doi, unu-doi.

Iluminatul este un element crucial care atrage atenția asupra piesei. Asigurați-vă că există două sau trei reflectoare pe scenă. Iluminatul este, de asemenea, important atunci când priviți publicul. Ar trebui să existe puțină lumină și, în acest fel, luminile de scenă vor fi mult mai eficiente.

Configurare: Pregătiți scena

Verificați dacă locul și scaunele sunt în regulă. Scopul scenei este de a atrage atenția asupra actorului (actorilor). Verificați dacă actorii sunt vizibili indiferent de locul în care vă așezați în public.

Tipăriți un set de reguli fundamentale sau un cod de conduită pentru audiență.

Ar trebui să lăsați pe fiecare scaun o copie a regulilor de bază sau a codului de conduită, împreună cu câteva informații despre spectacolul și teatrul documentar *Două Luni*, pentru ca publicul să se familiarizeze înainte de spectacol. Persoana care face prezentarea spectacolului trebuie să menționeze regulile de bază sau codul de conduită, amintind audienței să își oprească telefoanele pentru asigurarea liniștii și cerând să nu se vorbească în timpul spectacolului. Trebuie de asemenea precizat formatul pentru spectacol și sesiunea de răspuns.

Asigurați-vă că toată distribuția și echipa sunt prezente. Faceți o încălzire fizică și vocală pentru a ridica nivelul de energie, pentru a liniști spiritul și pentru a stimula moralul.

i. Publicitatea și promovarea evenimentului

Publicitatea și promovarea spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns este o sarcină la fel de importantă ca producția piesei. Pentru a vă asigura că vă îndepliniți obiectivele și pentru a obține efectele maxime din găzduirea evenimentului, poate fi util să urmați această strategie:

Conținut: Limbaj clar; informații despre data, ora, locația evenimentului. Scurtă descriere a piesei și a resurselor sale adiacente, de ex. broșura *Drepturile omului, starea mea de bine*

Banner: După ce comunicatul de presă este gata, creați un banner pentru acesta și unul redimensionat pentru Facebook, Instagram sau orice altă rețea socială.

Diseminarea comunicatului de presă: mass-media, persoane cu influență, agenții de știri, ONG-uri din comunitate, radiouri, bloggeri. Trimiteți e-mail-uri individualizate către persoane de contact și persoane din publicul țintă.

Postați conținut suplimentar (bloguri, articole partajate etc.), care este relevant pentru subiectul sau tema evenimentului. Dacă evenimentul are hashtag (#), utilizați-l.

Adăugați evenimentul pe o platformă de găzduire de evenimente, de exemplu Zile și nopți și utilizați aceste platforme pentru a gestiona persoanele interesate.

Planificați-vă evenimente ulterioare spectacolului, cum ar fi interviurile în media. Fotografii / videograful de la fața locului (amator sau profesionist) poate fi de folos, deoarece puteți utiliza aceste medii pentru buletine informative, rapoarte etc. și pentru difuzare.

Acțiuni: încurajați oamenii să eticheteze evenimentul în imaginile și videoclipurile lor înainte și după spectacol.

Gestionați RSVP-urile (persoanele invitate la eveniment răspund pentru a confirma invitația).

Urmărire post-eveniment: Un eveniment nu se încheie după căderea cortinei. Scrieți o postare care rezumă evenimentul și publicați-o cu fotografii de calitate (pe website-ul organizației dvs., pe rețelele sociale etc). Trimiteți-o ca buletin de informare către baza dvs. de e-mail segmentată.

NOTĂ: Asigurați-vă că aveți consimțământul pentru publicarea imaginilor participanților și membrilor din public. Prin urmare, este util să cereți participanților / membrilor audienței atunci când se înregistrează, pentru a indica dacă preferă să nu apară în fotografii sau înregistrări.

1. Se ridică cortina

Vă adresați publicului înainte de spectacol

Începeți prin a vă adresa audienței înainte de spectacol. Se recomandă ca această adresare să fie făcută de persoana care organizează evenimentul *Două Luni* (sau chiar de regizorul piesei).

Introducere a spectacolului de teatru documentar și a sesiunii de răspuns *Două Luni*. Principalele puncte care se menționează sunt prezentate în broșura informativă a spectacolului *Două Luni* și sesiunea de răspuns (Anexa a 4-a).

Informații care să includă:

Despre ce este vorba

Ce este teatrul documentar

Ce este o sesiune de răspuns

Informează publicul despre faptul că va avea loc o sesiune de discuții după spectacol, unde se vor putea împărtăși experiența / gândurile despre piesă

Pot fi introduse indicii pentru a face conexiuni între spectacol și drepturile omului. Consultați caseta 7 pentru câteva exemple.

Caseta 7: Indicii pentru conectarea dintre monologuri și drepturile omului

Înainte de spectacol și înainte ca publicul să intre în spațiul de spectacol, sunt scrise pe foi A4 și lipite sub scaunele publicului „Cuvinte” care reprezintă Drepturile Omului. Aceste cuvinte ar trebui să aibă legătură cu încălcările drepturilor evidențiate în piesă.

După spectacol - Aceste cuvinte sunt folosite pentru a stimula discuția în timpul sesiunii de răspuns. La un moment considerat adecvat în timpul sesiunii de răspuns, facilitatorul solicită publicului să verifice sub scaune; ce drepturi ale omului ați găsit acolo? Ne așezăm uneori pe propriile drepturi și drepturile altora și nu facem nimic?

După exercițiul cu cuvinte. - Publicul este rugat să împărtășească cuvinte referitoare la tema drepturilor omului sau să le scrie pe bucăți de hârtie. Facilitatorul solicită să fie strigate cuvinte din public. Acestea sunt notate pe podea cu cretă sau pe bucăți de hârtie pentru a fi lipite pe pereți sau sub scaunele poziționate pe scenă.

În timpul conversației, aceste cuvinte sunt conectate în raport cu ceea ce a văzut și a simțit publicul.

m. Începe spectacolul

Piesa de teatru documentar este interpretată.

Odată ce piesa se încheie, persoana care facilitează sesiunea de răspuns vine pe scenă și începe sesiunea de răspuns.

SECȚIUNEA C. Sesiunea de răspuns

1. Facilitarea sesiunii de răspuns a teatrului documentar *Două Luni*

a. Ce este o sesiune de răspuns?

În teatrul documentar, publicul nu este considerat un observator tăcut, ci un participant activ la procesul de producție. O sesiune de discuție este o perioadă post-spectacol în care publicul poate vorbi cu facilitatorul, precum și persoanele din public unele cu altele, despre ce au văzut și despre cum s-au conectat cu spectacolul. Este o oportunitate de a explora piesa teatrală în raport cu esențele subiectului subliniat, în acest caz informând persoanele vârstnice și societatea mai largă despre drepturile omului și cum ar trebui să funcționeze în practică.

Sesiunea de răspuns este găzduită de un facilitator. Cunoașterea scenariului și a problemelor legate de drepturile omului ridicate de monologurile individuale este esențială pentru facilitarea eficientă a conversației, asigurând transmiterea adecvată a mesajelor spectacolului. Prin urmare, este recomandat ca regizorul piesei să faciliteze conversația, cu toate acestea, decizia revine organizației / grupului care găzduiește spectacolul de teatru documentar. Ceea ce este cel mai important pentru acest rol este cunoașterea și înțelegerea scenariului, problemele ridicate și drepturile omului încălcate. El / ea ar trebui să fie familiarizat(ă) cu broșura *Drepturilor mele, starea mea de bine* și să se poată referi la aceasta.

În timp ce sesiunile de răspuns pot dura de la 10 la 30 de minute, permiteți 30 de minute pentru sesiunea de răspuns a piesei de teatru documentar *Două Luni*. Scopul este de a găzdui un forum interactiv, bine facilitat, unde toată lumea își aude vocea și unde răspunsurile la experiența artistică trăită sunt împărtășite, iar relevanța împărtășirii acestora este experimentată (Galbraith, 2017).

b. Obiectivul și scopul sesiunii de răspuns a piesei de teatru documentar *Două Luni*

Obiectivul piesei de teatru documentar *Două Luni* și a sesiunii de răspuns este de a conecta poveștile prezentate cu conținutul educațional al proiectului și, în acest fel, de a informa și de a înțelege care sunt drepturile omului, aruncând o lumină asupra situațiilor din Europa de azi, în care drepturile persoanelor în vârstă sunt încălcate.

Scopul sesiunii de răspuns:

- Pentru a permite publicului să facă legături cu poveștile și cu ceilalți membri ai audienței.
- Reamintiți publicului conceptul de teatru documentar. Este o experiență teatrală care citează transcrieri reale ale interviurilor și povești reale ale oamenilor.
- Pentru a facilita o învățare și înțelegere mai profundă a subiectelor.
- Pentru a lega situațiile la care au fost martori pe scenă cu modalități de a obține ajutor.
- Pentru a construi empatie și a spori învățarea interpersonală, gândirea critică, dezvoltarea și atitudinea.

- Să stimuleze conversația dincolo de o analiză a piesei și să deschidă o dezbatere pe tema drepturilor omului.
- Să favorizeze o mai bună înțelegere a drepturilor omului și să împuternicească publicul să le caute și să le afirme.

2. Pregătirea pentru sesiunea de răspuns

a. Structurarea sesiunii de răspuns post-spectacol

Este important să structurați sesiunea de răspuns într-un mod care să susțină toate vocile pentru a fi auzite. Prin urmare, formatul folosit pentru a genera implicare și participare la sesiunea de răspuns va depinde de structura publicului, de exemplu demografie, dimensiune, încredere și disponibilitate de participare. Un format de discuție tradițional ar putea să nu fie eficient atunci când publicul provine dintr-un peisaj demografic larg, de exemplu cu diferențe de vârstă, educație, ocupații. Tehnicile prezentate în Caseta 8 pot fi folosite cu efecte maxime pentru a-i sprijini pe cei mai timizi sau mai puțin obișnuiți să se alătore în discuții (Fisher, 2014).

Caseta 8: Tehnici pentru susținerea tuturor vocilor care urmează să fie auzite

Creează-ți pereche și împărtășește: solicitați membrilor audienței să răspundă la întrebări despre tema sau conținutul piesei împreună cu un partener înainte de împărtășirea cu grupul mai mare.

Joc de rol / Scaune-Fierbinți: această strategie facilitează interacțiunea dintre public și actorii care joacă rolul personajelor din piesă.

Folosiți observațiile publicului pentru a pune întrebări conexe: de exemplu, „Am observat când (personajul) a părăsit brusc scena, aproape toată lumea s-a aplecat în față. Cum ați reacționat în acel moment?”. Acest format modelează tipul de răspuns căutat și ajută publicul să-și reamintească reacțiile din timpul spectacolului.

„Plantați” o întrebare în timpul discursului de ridicare a cortinei: introducerea unei întrebări în mintea publicului, care are legătură cu tema sau cu un alt aspect al piesei, îl ajută să-și concentreze atenția în timpul spectacolului.

b. Obstacole și provocări

Sesiunea de răspuns se confruntă cu unele dintre provocările pe care le întâmpină toate discuțiile de grup, inclusiv tăcerea, rezistența și conflictul. Tăcerea nu este întotdeauna un semn de plictiseală sau de rezistență. Cu toate acestea, poate provoca anxietate atât pentru membrii audienței, cât și pentru facilitatori. Motivele tăcerii sunt de obicei complexe și variate, dar facilitatorul unei sesiuni de răspuns trebuie să poată simți când tăcerea servește grupului și când poate înstrăina grupul. În orice caz, până la un punct, tăcerea este utilă pentru a permite unui grup să reflecteze și să își găsească propriul ritm. (Nessler, 2018) Tehnicile menționate mai sus, de exemplu gruparea pe perechi și împărtășirea experiențelor, pot fi deosebit de utile în depășirea tăcerii.

Rezistența și conflictul apar mai rar decât tăcerea. În situațiile în care acestea apar, facilitatorul ar trebui să-și „asume provocarea” și chiar să încurajeze exprimarea sentimentelor negative (Berman-Rossi, 1993, p. 75).

Angajarea în discuție a unui membru incitant din audiență poate ajuta la câștigarea încrederii acestuia, dar arată și restului publicului că sesiunea de răspuns este un loc sigur pentru a se exprima.

Prin această asigurare, participanții sunt împuterniciți să acționeze, oferindu-li-se informații despre ce trebuie să facă, de exemplu furnizați-le un set de instrumente care conține resurse, cum ar fi datele de contact ale liniilor telefonice pentru situații de criză, centre de advocacy și centre comunitare de sănătate (vezi Anexa 1 pentru model); de asemenea, pot fi abordate rezistența și conflictul legate de sentimentele lipsei de speranță și neputință de a schimba situația. Astfel, sesiunea de răspuns poate acționa pentru a lega ceea ce o audiență a văzut pe scenă cu modalități de a obține ajutor dacă ei înșiși sau cineva cunoscut are o problemă similară. (Nessler, 2018)

c. Facilitarea

Rolul facilitatorului sesiunii de răspuns

Sesiunile de răspuns funcționează cel mai bine atunci când un facilitator conduce discuția.

În acest fel, conversația își menține structura și ordinea. Facilitatorul ar trebui să încurajeze publicul să asimileze informațiile date, să le transforme și, răspunzând, să ofere o interpretare nouă sau un „mod de a vedea” spectacolul. În timpul sesiunii de răspuns, publicul devine profesorul, în timp ce actorii și regizorul / facilitatorul sunt plasați în poziția elevilor.

Obiectivul piesei și rolul facilitatorului nu sunt să ofere soluții, ci să insufle audienței un sentiment de conștientizare, empatie, împuternicire.

Caseta 9 descrie trăsăturile necesare pentru a facilita o conversație eficientă.

Caseta 9: Trăsăturile unui facilitator de succes

Capacitatea de a citi ce se întâmplă în spațiu.

Fii în momentul prezent.

Cunoaște-ți publicul, cunoaște-ți subiectul.

Să fii capabil să descrii drepturile omului într-un limbaj practic, adaptat.

Să ai un set de instrumente - resurse pentru public.

Să știi să pui întrebări provocatoare și deschise pentru a stimula discuția.

Cunoașterea monologurilor

Este recomandat ca regizorul sau orice persoană care își asumă rolul de facilitator al sesiunii de răspuns să se pregătească pentru sesiune, familiarizându-se cu conținutul broșurii *Două luni, Drepturile mele, starea mea de bine*. Broșura oferă un punct de pornire pentru scenariu și detalii despre drepturile omului încălcate în fiecare dintre povești. De asemenea, conține resurse utile membrilor audienței în secțiunile 8 și 9 (a se vedea Anexa 1). Aceste două secțiuni ar trebui să fie tipărite și puse la dispoziția publicului la plecare.

d. Pași pentru facilitarea sesiunii de răspuns Două Luni

Pasul 1: Regizorul reapare pentru a facilita sesiunea de răspuns

Acesta informează publicul despre formatul și limitarea timpului (maxim 30 de minute). Încurajează publicul să se simtă liber să-și împărtășească punctele de vedere, recunoscând că vor exista opinii diferite, dar fiecare este valabilă. Pentru a se asigura că toată lumea are șansa de a-și împărtăși gândurile, el cere publicului să asculte, fără a întrerupe. Explică faptul că fiecare persoană din public ar putea simți nevoia să întrerupă pe cineva, pentru ca toată lumea să aibă șansa de a vorbi. Și că nimeni nu va fi ofensat.

Amintiți-vă de oamenii care așteaptă să vorbească și de cei a căror preferință este să păstreze tăcerea.

Pasul 2: Solicitați publicului să reflecteze asupra poveștilor personajelor în legătură cu drepturile omului

Un obiectiv al spectacolului de teatru documentar *Două Luni* și al sesiunii de răspuns este de a evidenția provocările cu care se confruntă persoanele vârstnice în vederea împlinirii drepturilor în viața de zi cu zi, așa cum se evidențiază în diferitele monologuri. Pentru a atinge acest obiectiv, facilitatorul îndrumă publicul să reflecteze asupra monologurilor și a modului în care acestea evidențiază fiecare încălcare a diferitelor drepturi ale omului. Drepturile omului explorate nu sunt neapărat drepturi legislative în fiecare țară, ci o condiție prealabilă pentru a duce o existență umană demnă. Pentru a ajuta facilitatorul, pentru a evita duplicarea și pentru a menține mesajul simplu, Caseta 10 indică câteva sugestii de încălcări ale drepturilor omului, relevante pentru fiecare monolog.

Caseta 10: Puncte principale și încălcări ale drepturilor omului asociate cu fiecare monolog

Chiara

Punctul principal de ilustrat: nu este în siguranță în propria casă (se confruntă cu intimidarea și a fost o țintă a hoților / escrocilor).

Autoritatea locală responsabilă pentru complexul locativ nu întreprinde nicio măsură pentru a aborda comportamentul antisocial.

Drepturi încălcate:

Articolul 8 CEDO Dreptul la respect pentru viața privată și de familie, casă și corespondență.

Ingrid

Punctul principal ilustrat: abuzul comis de copilul adult; legătura / rolul nedeterminat pe care mama îl are cu copilul pentru a-l proteja și pentru a încerca să-l ajute, face lucrurile dificile atunci când părintele vrea să acționeze singur, de exemplu să obțină ordin de restricție. Adulții vulnerabili ar trebui susținuți să acționeze, iar în această poveste nu a fost primită asistență de la poliție.

Protocolul CEDO 1 Articolul 1 Dreptul la proprietate privată: persoana se poate bucura de liniștea casei sale

Obligația pozitivă a autorităților locale de a lua măsuri rezonabile pentru a proteja dreptul locatarilor de a se bucura în liniște de locuința lor.

Drepturi încălcate:

Articolul 3 CEDO Interzicerea torturii și a relelor tratamente; obligația autorităților publice și a profesioniștilor de a lua măsuri rezonabile pentru a proteja adulții vulnerabili de vătămarile grave de care sunt conștienți.

Tom

Punct principal ilustrat: a avut un accident vascular cerebral când era încă destul de tânăr, dar nu i s-a permis să revină la locul de muncă. (discriminare în accesarea serviciilor de Drept urmare, el trăiește cu un venit redus care nu este suficient pentru a-și satisface nevoile legate de locuință, hrană și cele sociale.

Drepturi încălcate:

CRPD Articolul 27 Muncă și ocuparea forței de muncă: prezervarea și promovarea realizării muncii, inclusiv pentru cei care dobândesc o dizabilitate pe parcursul activității. Aceasta înseamnă să vă asigurați că persoanele cu dizabilități au aceleași șanse să lucreze ca toți ceilalți și include luarea de măsuri pentru a-i ajuta să obțină și să își păstreze locurile de muncă.

Articolul 28 CRPD Nivel de viață și protecție socială adecvate: au un venit suficient pentru hrană, haine și locuințe și pot primi ajutor pentru a evita sărăcia și pentru a-și îmbunătăți nivelul de trai pentru a fi la egalitate cu ceilalți.

Ruby

Punct principal ilustrat: discriminarea din cauza stigmatului de a avea demență și modul în care acesta are un impact negativ asupra vieții persoanei; nu sunt disponibile suporturile necesare pentru persoanele cu demență; adesea, diagnosticul nu este dezvăluit persoanei, doar familiei, ceea ce privează o

Joan

Punct principal ilustrat: nu i s-au furnizat informații; discriminare pe bază de vârstă (discriminare în accesarea serviciilor de sănătate și îngrijiri sociale bazate exclusiv pe vârstă); eșecul de a fi ascultată și de a se lua măsuri de către consultant; nu a putut accesa serviciile de recuperare necesare pentru a minimiza dizabilitatea.

Drepturi încălcate:

Articolul 8 CEDO Respectarea vieții private și de familie include dreptul la informații referitoare la sănătate

Articolul 25 CRPD Sănătate: dreptul de a se bucura de cea mai bună sănătate posibilă, inclusiv identificarea precoce și intervenția pentru a minimiza și a preveni dizabilitatea suplimentară

Articolul 26 CRPD Acomodare și reacomodare: care să permită persoanelor cu dizabilități să obțină independență maximă, includerea deplină și participarea la toate aspectele vieții.

Elsa

Punctul principal ilustrat: lucrează ca asistent medical comunitar oferind îngrijire pentru persoanele în vârstă; este pe cale să se pensioneze; vede modul în care sistemul de îngrijire pentru persoanele în vârstă eșuează; își face griji pentru viitorul ei ca persoană mai în vârstă; frustrată; speriată; lipsită de putere;

persoană de a lua decizii pentru viitor.

"avocat"; empatică.

Drepturi încălcate:

Articolul 5 CRPD Egalitate și nediscriminare: este vorba despre toate persoanele tratate în mod egal și protejate de discriminare. Aceasta include asigurarea unor spații de cazare rezonabile (adaptarea mediului pentru a facilita persoana un mediu sigur persoanei cu dizabilități) acolo unde este nevoie.

CRPD Articolul 8 Sensibilizarea: combaterea stereotipurilor și prejudecăților legate de persoanele cu dizabilități, inclusiv demența
Articolul 19 CRPD Să trăiești independent și să fii inclus în comunitate: persoana cu dizabilități poate trăi și face parte din comunitatea sa, asigurându-vă că serviciile potrivite sunt disponibile în comunitate pentru a face acest lucru posibil.

Drepturi încălcate:

Conform CEDO, sunt interzise tortura și relele tratamente - incluzând faptul să nu fii supus unui tratament inuman sau degradant.

Articol 17 al CRPD: protejarea integrității

Articolul 19 CRPD Să trăiești independent și să fii inclus în comunitate: asigurarea că persoana cu dizabilități poate trăi și poate face parte din comunitatea sa, asigurându-vă că sunt disponibile serviciile potrivite în comunitate pentru a face acest lucru posibil.

Regizorul / facilitatorul nu începe prin enumerarea acestor încălcări ale drepturilor omului, ci începe să întrebe publicul ce anume s-a evidențiat cel mai mult în piesă. Folosirea răspunsurilor și discuțiilor cu publicul ajută la identificarea încălcărilor drepturilor, pe măsură ce reacționează și vorbesc despre anumite povești. Este foarte puțin probabil ca toate aceste puncte și drepturi să fie acoperite într-o sesiune de răspuns de 30 de minute, deci conduceți discuția cu publicul înspre poveștile cu care a rezonat și ghidați persoanele să exploreze / examineze drepturile omului asociate cu aceste povești.

Pasul 3: Implicarea publicului și stimularea reflecției folosind întrebări

Pentru a ghida publicul să reflecteze asupra monologurilor și a situațiilor pe care le portretizează și pentru a sprijini persoanele din public să le rezolve, să ia măsuri și / sau să înțeleagă problema, pot fi utile următoarele întrebări:

- Ce părere ai despre povestea lui X? Cum te-a făcut să te simți?
 - Ar fi putut să acționeze altfel? Cum?
 - Ce s-ar fi putut face diferit?
 - Dacă ai ști X, ce ai putea face pentru a o ajuta?
 - Ce fel de suport este disponibil în comunitatea dvs. pentru situații de acest fel?
 - Cum s-ar fi putut proteja drepturile lui X încă de la început, pentru a se preveni situația pe care a trăit-o?
 - Cum s-ar fi putut proteja?
 - Crezi că X era conștient/ă că drepturile sale au fost încălcate?
-
- Ce ai putea face ca prieten?
 - Cum am putea îmbunătăți situația? Cum am putea împiedica să se întâmple cu altcineva la fel?

- Putem ca comunitate să facem diferența?
- Putem să ne unim, înțelegând mai bine pentru a ierta agresiunile din trecut și pentru a le vindeca?

Întrebările legate de piesă ar putea include:

- De ce a fost produsă această piesă în acest moment?
- Care a fost cel mai provocator / interesant / neașteptat / lucru pe care l-ați învățat?
- Care este, pentru dvs., cea mai importantă problemă prezentată? De ce?
- Cu ce personaj te-ai identificat cel mai mult în piesă? De ce?

Sesiunea de răspuns ar trebui să încurajeze publicul să identifice unele dintre drepturile încălcate în fiecare monolog și să se gândească la acțiuni generale care pot fi întreprinse. În timpul discuției, nu uitați să promovați acțiunile prezentate în broșura *Drepturile mele, starea mea de bine*. Încercați să legați poveștile împreună folosind informații dintr-o poveste pentru a găsi soluții într-o altă poveste. Răspunsurile pentru orice întrebare pe care o caută publicul sunt incluse în piesă sau în broșură. Dacă publicul începe să se concentreze pe aspecte negative, aduceți-l înapoi pentru a-l ajuta să se concentreze asupra aspectelor pozitive - Cum am putea să îmbunătățim acest lucru? Cum am putea promova drepturile omului? Încurajați oamenii să împărtășească resursele și cunoștințele cu ceilalți după spectacol.

Pasul 4: Încheiere

Facilitatorul sesiunii de răspuns face referire la organizații locale sau naționale care pot fi contactate pentru mai multe informații și asistență. Dar el / ea va sublinia că, în cele din urmă, puterea este în noi - ca indivizi și ca și comunitate.

Resursele *Două Luni* sunt înmânate publicului la plecare.

REFERINȚE:

Asociația A.R.T. Fusion (2007). *Ghid Practic: Re-Creează ARTitudinea prin Teatru Forum*. Available at: <https://www.slideshare.net/artfusion/recreaza-artitudinea-prin-teatru-forum-ghid-practic>

Bonet, L. & Schargorodsky, H. (2018). *Theatre management: models and strategies for cultural venue*. Available at: <https://kunnskapsverket.org/sites/default/files/Theatre%20management%20PDF%20Protegit.pdf>

Cooper, L. (2015), *Difference Between Production Manager and Stage Manager*. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=VjPz22JsUto>

Dionne, R. (2005) *Stage Management Handbook*. Available at: <https://web.ics.purdue.edu/~rdionne/downloads/SMhandbook.pdf>

Faculty & Staff of the School of Theatre & Dance, West Virginia University College of Creative Arts School of Theatre & Dance (2012). *Stage Management Handbook*. Available at: <https://theatre.wvu.edu/files/d/68c4bd2e-9446-4640-978e-a68bcdb955f3/stage-management-handbook-v4.pdf>

Fisher, T. (2014). *Post-Show Discussions: Structure and Strategies*. NYU Educational Theatre Blog. Available at: <https://research.steinhardt.nyu.edu/site/revue/2014/04/post-show-discussions-structure-and-strategies/>

Gailbraith, S. (2017). *Considering Talkbacks: the art of after-show talk and its takeaways*. Available at: <https://dctheatrescene.com/2017/09/07/considering-talkbacks-art-show-discussions-takeaways/>

Hurwitz, N (2018) *The Role of Music in Theatre* *Study.com*. Available at: <https://study.com/academy/lesson/the-role-of-music-in-theatre.html>.

Leavy, P. (2015) *Method Meets Art*. Guilford Publications

Morris, K. M. (2014) *Documentary Theatre: Pedagogue and Healer with their Voice Raised*. PhD thesis. Available at: <https://fau.digital.flvc.org/islandora/object/fau%3A13481/datastream/OBJ/view/>

Documentary theatre pedagogue and healer with their voices raised.pdf
National Theatre United Kingdom (2014) *An Introduction to Verbatim Theatre*. Available at: https://www.youtube.com/watch?v=ui3k1wT2yeM&list=PL_CI3XqWo3yPqdq8-IPqRnyVMrrZY9U-2

ANEXE

1. ANEXĂ A RESURSELOR DOUĂ LUNI

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* oferă informații despre drepturile omului, protejate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități. Ea descrie în mod clar cum ar trebui să arate aceste drepturi în practică, prin utilizarea unor exemple despre experiențele trăite de persoane vârstnice. Cunoștințele despre drepturile omului permit adresarea și contestarea problemelor sau a practicilor deficitare. Broșura oferă câteva îndrumări despre cum să acționați.

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* (Finlanda), disponibilă la: <https://twomoons.eu/download/1625/>

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* (Irlanda), disponibilă la: <https://twomoons.eu/download/1611/>

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* (Italia), disponibilă la: <https://twomoons.eu/download/1622/>

Broșura *Drepturile mele, starea mea de bine* (România), disponibilă la: <https://twomoons.eu/download/1619/>

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariul de teatru documentar povestește cu cuvintele persoanelor vârstnice care trăiesc în Finlanda, Irlanda, Italia și România, situațiile trăite în viața de zi cu zi, în care nu le-au fost respectate drepturile. Scenariul este preluat integral din interviuri de cercetare și editat în scurte monologuri în care s-au luat în considerare drepturi protejate în temeiul Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități. Monologurile sunt legate între ele într-o piesă de teatru.

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariul de teatru documentar (Finlanda), disponibil la: <https://twomoons.eu/download/1671/>

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariul de teatru documentar (Irlanda), disponibil la adresa: <https://twomoons.eu/download/1677/>

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariul de teatru documentar (Italia), disponibil la adresa: <https://twomoons.eu/download/1674/>

Poveștile noastre: Drepturile omului și persoanele în vârstă din Europa: scenariul de teatru documentar (România), disponibil la: <https://twomoons.eu/download/1680/>

2. Model de pliant cu informații și suport pentru public care să fie înmânat la finalul spectacolului

Cum pot fi utilizate drepturile omului pentru a se produce schimbarea?

Drepturile omului sunt relevante pentru multe dintre provocările cu care se confruntă persoanele în vârstă pentru a trăi o viață bună. În conformitate cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului, protecția drepturilor omului este parte integrată în politicile statului și în furnizarea serviciilor în toate țările europene. Prin urmare, problemele legate de drepturile omului pot fi deseori rezolvate, vorbind sau scriind autorităților sau persoanei responsabile, utilizând această abordare.

Pentru a face o reclamație

Utilizați o referire la drepturile omului pentru a încadra preocupare sau problema;

Ilustrați problema drepturilor omului folosind experiențele trăite ale unei persoane mai în vârstă;

Dacă reclamația este în legătură cu o autoritate publică, descrieți cum credeți că au eșuat în a-și îndeplini datoria de a proteja drepturile utilizatorilor de servicii; oferiți o posibilă soluție sau un mod de soluționare a problemei;

Ridicați problema drepturilor omului în mod informal, vorbind cu o persoană din organizația implicată sau scriindu-le;

O organizație de advocacy sau un centru local de informare a cetățenilor vă poate ajuta în acest sens;

Dacă acest lucru nu produce un rezultat satisfăcător, faceți o plângere oficială. Dacă problema drepturilor omului se referă la furnizorii de servicii publice, folosiți procesul de reclamații;

Dacă după parcurgerea procesului de reclamații privind serviciul public problema rămâne nesoluționată, pentru satisfacția dvs., puteți să vă adresați unei organizații independente, cum ar fi organismul dvs. național de monitorizare a drepturilor omului (cum este Instituția Avocatului Poporului) sau reprezentantul dvs. public.

A. Întâmpin obstacole în vederea accesării serviciilor de sănătate și de îngrijire socială

Dacă, la fel ca Elsa, Ruby și Joan credeți că ați fost subiect al discriminării din cauza vârstei și/sau dizabilității dvs. atunci când ați accesat serviciile de sănătate și de îngrijire socială, sau dacă un furnizor de servicii nu a reușit să vă protejeze drepturile, puteți lua măsuri.

1. Adresați o plângere scrisă la spitalul la care ați fost tratat și diagnosticat pentru prima dată, dacă considerați că nu ați fost tratat și informat corespunzător. Acesta ar trebui să răspundă și să soluționeze problema;

2. Adresați o plângere scrisă medicului care v-a tratat și adresați această plângere și Colegiului Medicilor din România.

3. Cereți-i medicului de familie să vă sfătuiască la ce spital să mergeți și să vă ajute să găsiți un specialist.

4. Îngrijirea la domiciliu este limitată în România. SenioriNET, o rețea ONG de servicii dedicate persoanelor vârstnice, vă poate oferi informații despre serviciile pentru persoanele în

vârstă. Pentru informații privind centrele de îngrijire, contactați Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

5. Dacă aveți în vedere îngrijirea în centre de îngrijire, în viitor, vizitați unele centre de îngrijire pentru a vedea care dintre ele vă pot satisface cel mai bine cerințele și nevoile dvs.; puteți cere să vă înscrieți pe listele de așteptare ale centrelor de îngrijire;

7. Pentru informații și sfaturi privind tulburările cognitive, cum ar fi demența/Alzheimer, contactați Centrul Memoriei din orașul/regiunea dvs.;

8. Dacă aveți nevoie de consiliere psihologică, contactați medicul de familie care vă poate da trimitere către un psiholog din cadrul serviciilor publice de sănătate.

B. Întâmpin dificultăți în protejarea stării mele de bine

Dacă, la fel ca Ingrid și Chiara sunteți exploatat/ă și se profită de pe urma faptului că sunteți în vârstă, aveți o dizabilitate sau vulnerabilitate, sunteți neglijat/ă financiar, abuzat/ă psihic, fizic și/sau sexual, acestea sunt acțiunile pe care le puteți întreprinde:

1. Dacă ați fost exploatat/ă la locul de muncă, puteți face o plângere scrisă către Inspectoratul Teritorial de Muncă din regiunea dvs. Dacă ați lucrat în sistemul de învățământ, puteți face o plângere în scris la Inspectoratul școlar din zona dvs.;

2. Dacă sunteți abuzat/ă și violentat/ă din cauza consumului de droguri al altor persoane, contactați Agenția Națională Antidrog, care vă poate oferi consiliere.

3. Dacă sunteți supus violenței și abuzului, puteți să cereți un ordin de restricție împotriva făptuitorului, de la poliția locală.

4. Puteți obține sfaturi juridice de la Centrul de Resurse Juridice și să înaintați cazul dvs. în instanță;

5. Serviciile publice de asistență socială pot oferi mediere și consiliere și vă pot oferi și informații referitoare la situația dvs.

6. În cazul în care ați fost internat în spital din cauza unui incident cauzat de abuz, asistentul social din spital are datoria de a informa autoritățile;

7. Când ați fost victima unei înșelăciuni sau a unei fraude, puteți face o plângere adresată poliției.

8. Experimentând o situație abuzivă, vă puteți simți mai vulnerabil; puteți cere o evaluare socio-medicală și puteți primi sprijin pentru a vă restabili încrederea în dvs. Pentru a beneficia de serviciile sociale, dumneavoastră sau reprezentantul legal trebuie să depună o cerere la serviciul public de asistență socială de la biroul primăriei din zona dumneavoastră.

C. În vederea împlinirii nevoilor de bază, întâmpin obstacole financiare

Dacă, la fel ca Tom venitul dvs. este insuficient pentru a vă satisface nevoile de bază; obstacolele structurale în vederea căutării unui loc de muncă vă sunt potrivnice din cauza vârstei și/sau dizabilității dvs., acestea sunt acțiunile pe care le puteți întreprinde:

1. Pentru a aplica pentru o pensie de invaliditate sau alte beneficii, trebuie să completați și să depuneți documentele la Direcția Generală de Asistență Socială din zona dvs. (serviciul public de asistență socială din primărie vă poate ajuta). Cererea dvs. va fi evaluată de comisia responsabilă și va fi stabilit gradul de dizabilitate. Plățile aferente se vor face după emiterea certificatului de invaliditate;

2. Puteți contacta C.A.R.P. Omenia, o asociație care oferă membrilor săi pensionari asistență financiară și socială;
3. Dacă considerați că pensia dvs. a fost calculată incorect, puteți face o contestație adresată președintelui Comisiei centrale de Contestații din cadrul Casei Naționale de Pensii Publice. De asemenea, puteți contesta deciziile în instanță;
4. Puteți depune o plângere la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

D. Întâmpin obstacole pentru a rămâne inclus în societate

Dacă precum Ruby considerați că sunteți exclus din viața socială, culturală și economică a comunității dvs. din cauza eșecului instituțiilor publice și al furnizorilor de servicii esențiale care nu au ținut cont de nevoile dvs. ca persoană în vârstă sau cu dizabilități, acestea sunt acțiunile pe care le puteți întreprinde:

1. Dacă nu există mijloace de transport în zona dvs., puteți depune o plângere la primărie cu privire la alocarea transportului pentru zona respectivă și puteți solicita soluții pentru persoanele care locuiesc în acea comunitate.
2. Puteți contacta ONG-urile responsabile de organizarea transportului pentru persoanele cu nevoi speciale. De exemplu, Fundația Motivation, care oferă transport personalizat pentru persoanele cu dizabilități.
3. Puteți depune o plângere la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.
4. Puteți depune o plângere la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului, care poate să vadă dacă există proceduri specifice pentru persoanele în vârstă, astfel încât drepturile lor să fie protejate, de exemplu băncile ar trebui să ia în considerare și vârsta utilizatorilor;
5. Puteți să faceți o plângere la managerul băncii locale și la funcționar, solicitând servicii și informații specifice.
6. Puteți să căutați dacă există anumite cursuri la Cluburile Seniorilor din comunitatea dvs., unde puteți învăța să utilizați diferite servicii digitale și gadget-uri.
7. Puteți contacta Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice informându-i, iar aceștia pot adresa Guvernului aceste probleme legate de persoanele în vârstă și condițiile lor de viață.

Detalii de contact ale organizațiilor:

Colegiul Medicilor din România:

Adresa: Bulevardul Timișoara nr. 15, cod poștal 061303, Sector 6, București, Romania

Tel: 021 413.88.00 / 021 413.88.03. E-mail: office@cmr.ro

Website: <https://www.cmr.ro/>

Poliția română:

Tel: 021 208.25.25

Website: <https://www.politiaromana.ro>

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Adresa: Piata Valter Maracineanu nr 1-3, sector 1, 010155 Bucuresti
Tel: 021 312.65.78/ 021 312.65.79. E-mail: support@cncd.org.ro
Website: <http://cncd.org.ro/>

Agencia Națională Antidrog

Adresa: Bloc A4, Bulevardul Unirii 37, București 030823
Tel: 021 323.30.30 int: 21701
Website: <http://www.ana.gov.ro/>

Centrul de Resurse Juridice

Adresa: Str. Arcului nr. 19, Sector 2, București, 021032
Tel: 021 212.06.90/ 021 212.05.20. E-mail: office@crj.ro
Website: <http://www.crj.ro/>

Consiliul Național al Persoanelor Vârstnice

Adresa: Str. George Vraca nr. 9, et. 1, sector 1, Bucuresti, 010146 Romania
Tel: 021 312.44.31/ 021 312.44.45. E-mail: secretariat@cnpv.ro
Website: <https://www.cnpv.ro/>

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului

Adresa: București, Bulevardul Aviatorilor nr. 72, sector 1, cod postal 011865
Tel: 021 307.67.84. E-mail: cabinet@anpc.ro
Website: <http://www.anpc.gov.ro/>

Inspectia Muncii

Adresa: Str. Matei Voievod nr. 14, sector 2, București
Website: <https://www.inspectiamuncii.ro/>

Centre de îngrijire de lungă durată pentru vârstnici:

Website:
http://www.mmuncii.ro/j33/images/Documente/Familie/2018/Camine_persoane_varstnice-26-06-2018.pdf

SenioriNET - Rețea ONG de servicii dedicate persoanelor vârstnice

Adresa: Str. Washington 38, sector 1, Bucuresti
Tel: 021 230.40.13. Email: seniorinet@caritasromania.ro
Website: <http://caritasromania.ro/seniorinet/>

Fundația Motivation:

Adresa: Podisor Street No.1, Loc. Buda, Ilfov County , Romania
Tel: 021 448.02.42
Website: <http://motivation.ro/en/>

Centrul Memoriei:

Adresa: Sos. Berceni nr 10-12, sector 4, Bucuresti
Tel: 021334.89.40
Website: <https://www.alz.ro>

C.A.R.P. Omenia:

Adresa: Str. Amurgului nr.53, Sectorul 5, Bucuresti, (intre Piata Rahovei si Soseaua Salaj)

Tel: 021 423.17.49. E-mail: carp.omenia@yahoo.com

Website: <http://www.carp-omenia.ro/>

Casa Națională de Pensii Publice

Tel: 021 316.83.08

E-mail: petitii.sesizari@cnpp.ro

Website: <https://www.cnpp.ro/home>

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului

Verificați la primăria/consiliul local din zona dvs.

Pentru București:

Adresa: Str. Constantin Mille nr 10 sector 1, București

Tel: 021 314.23.15. E-mail: registratura@dgas.ro

Website: <https://dgas.ro/>

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

Adresa: Strada Demetru I Dobrescu 2, București

Tel: 021 315 8556

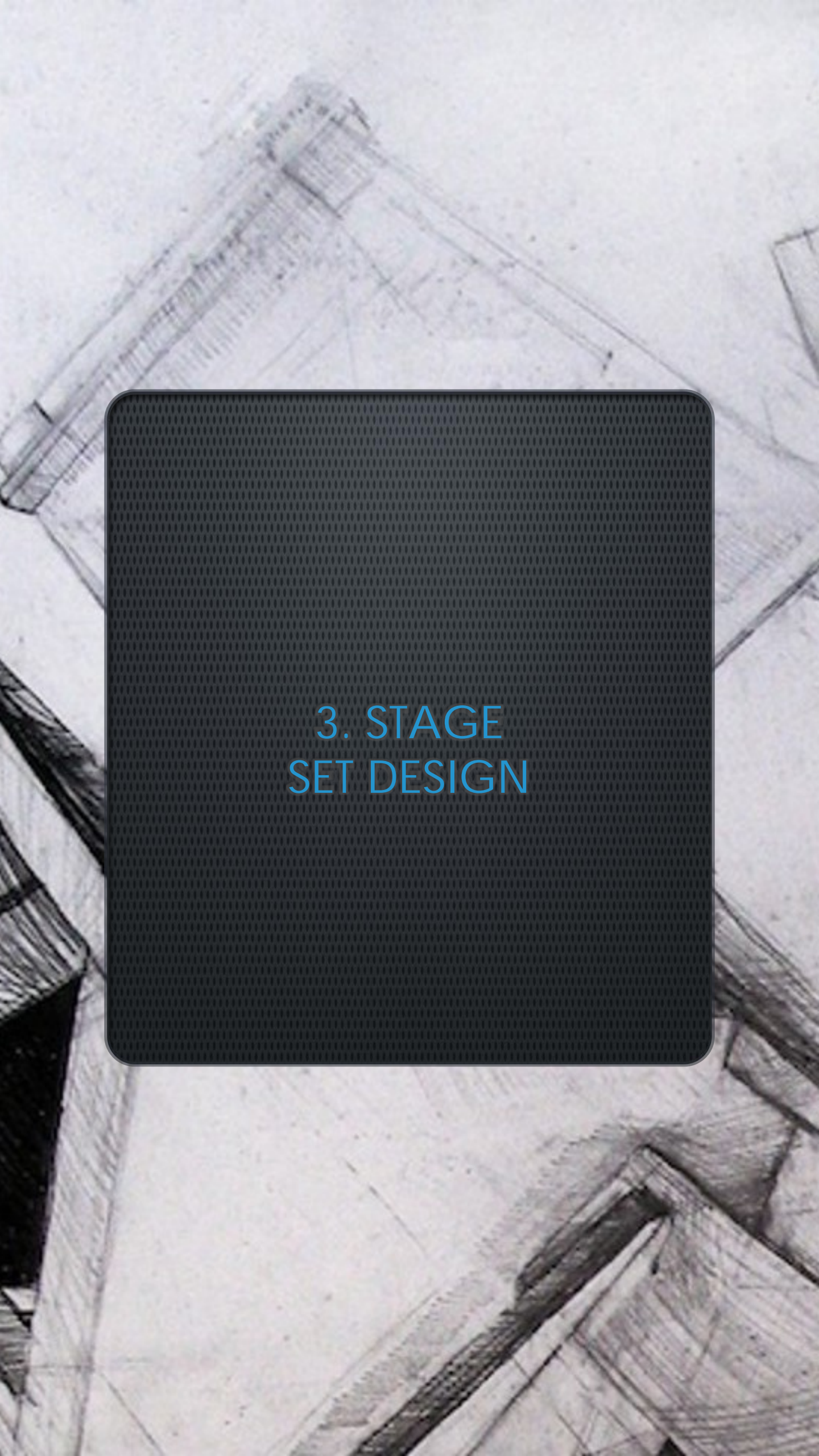
Website: <http://www.mmuncii.ro/j33/index.php/ro/>

Serviciile publice de asistență socială

Verificați la primăria/consiliul local din zona dvs.

Ghidul Primăriilor:

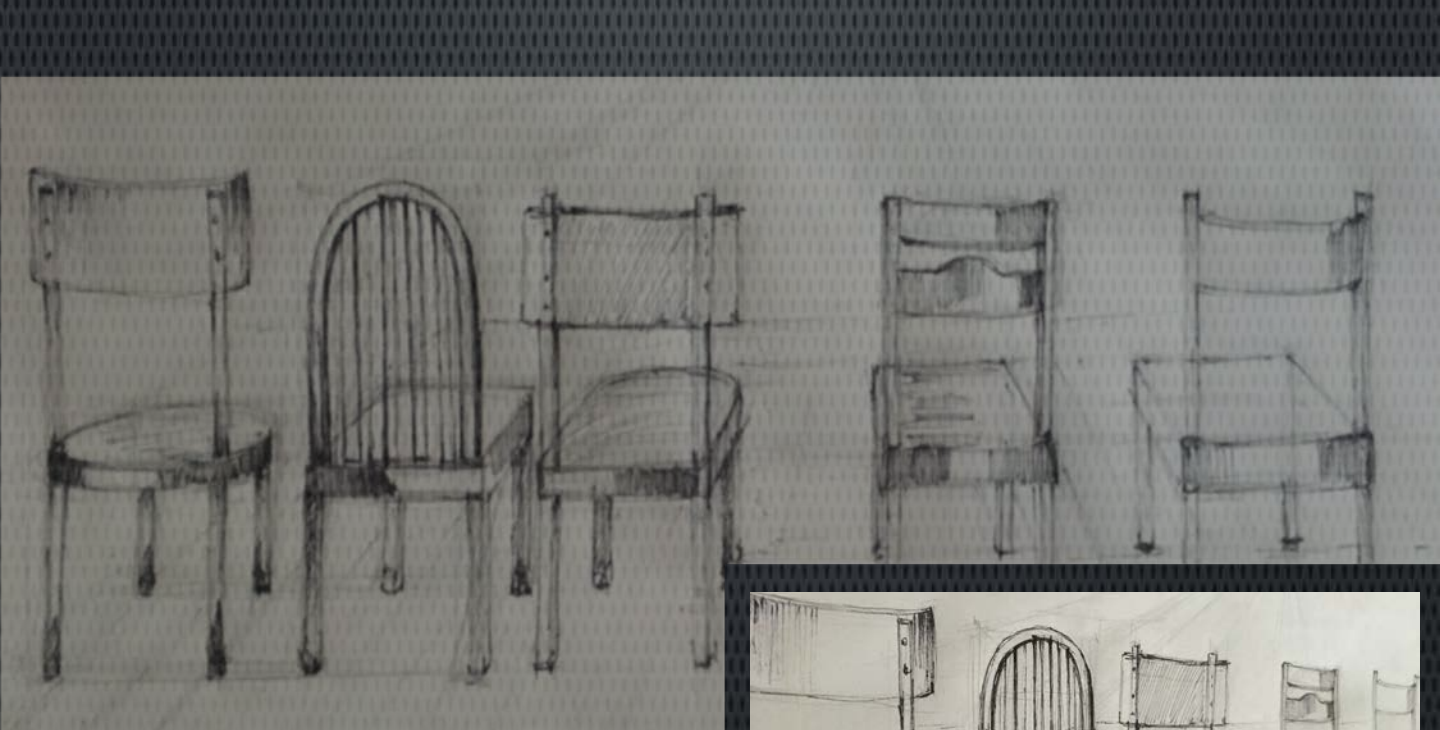
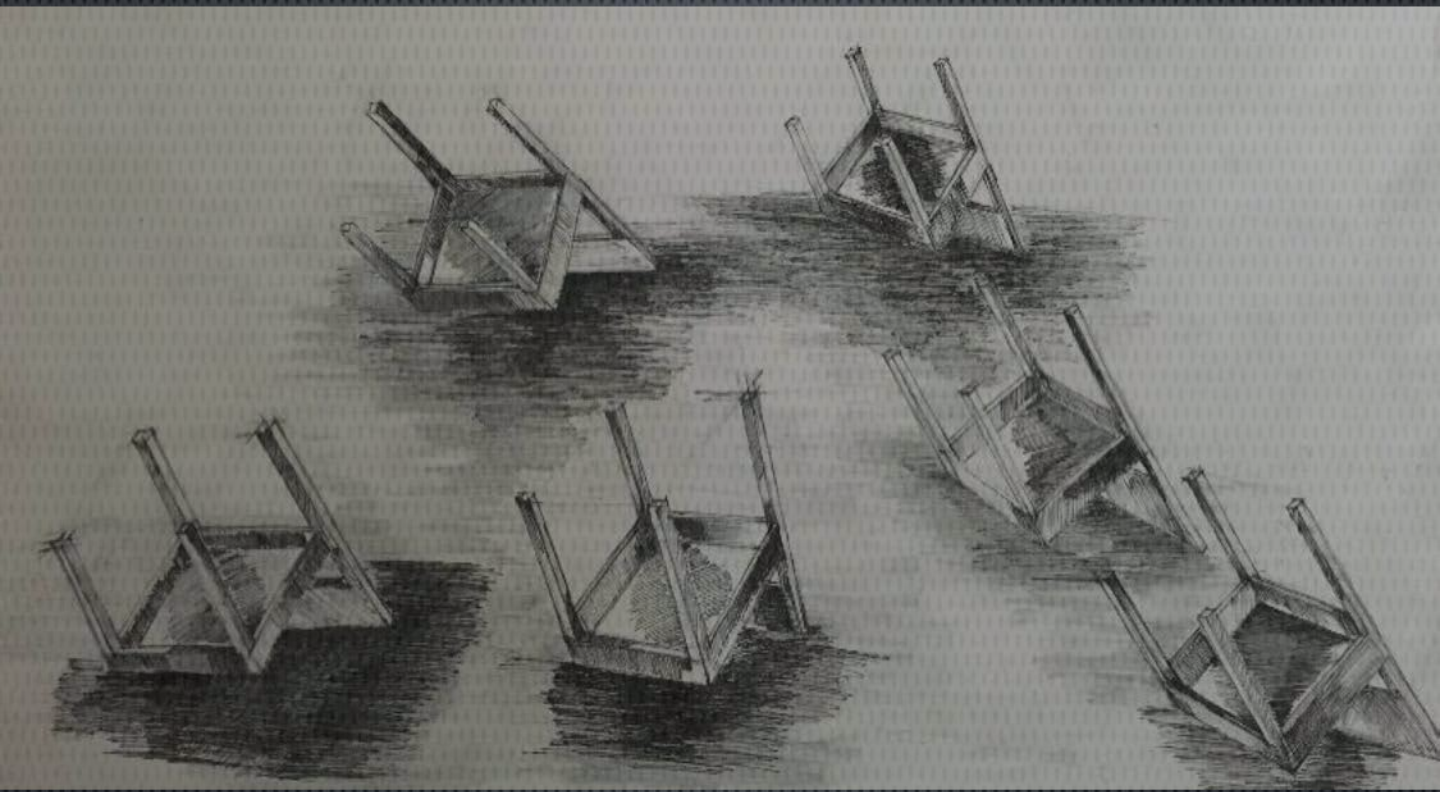
Website: <https://www.ghidulprimariilor.ro/>

A detailed pencil sketch of a stage set design, showing architectural elements like walls, columns, and a staircase. The drawing is done in a fine, cross-hatched style, creating a sense of depth and texture. The perspective is from a slightly elevated angle, looking down at the set.

3. STAGE SET DESIGN

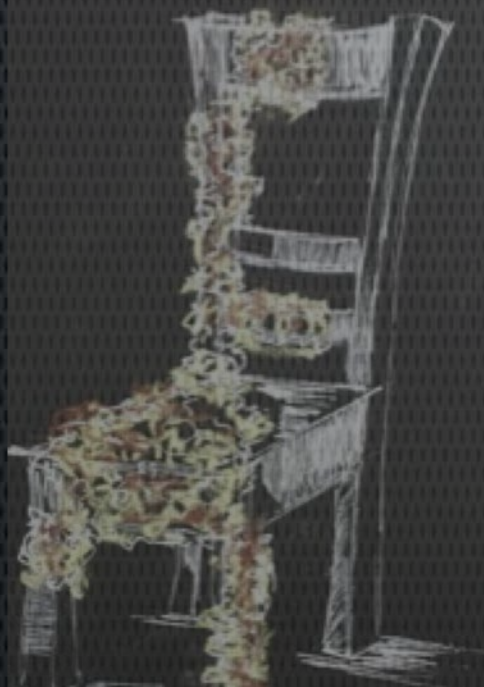

BENCH AND CHAIRS - 3 MONOLOGUES SET UP

CHAIRS VARIATION SET UP

STAGE DETAILS ADDITIONAL FEATURES

Different styles chairs

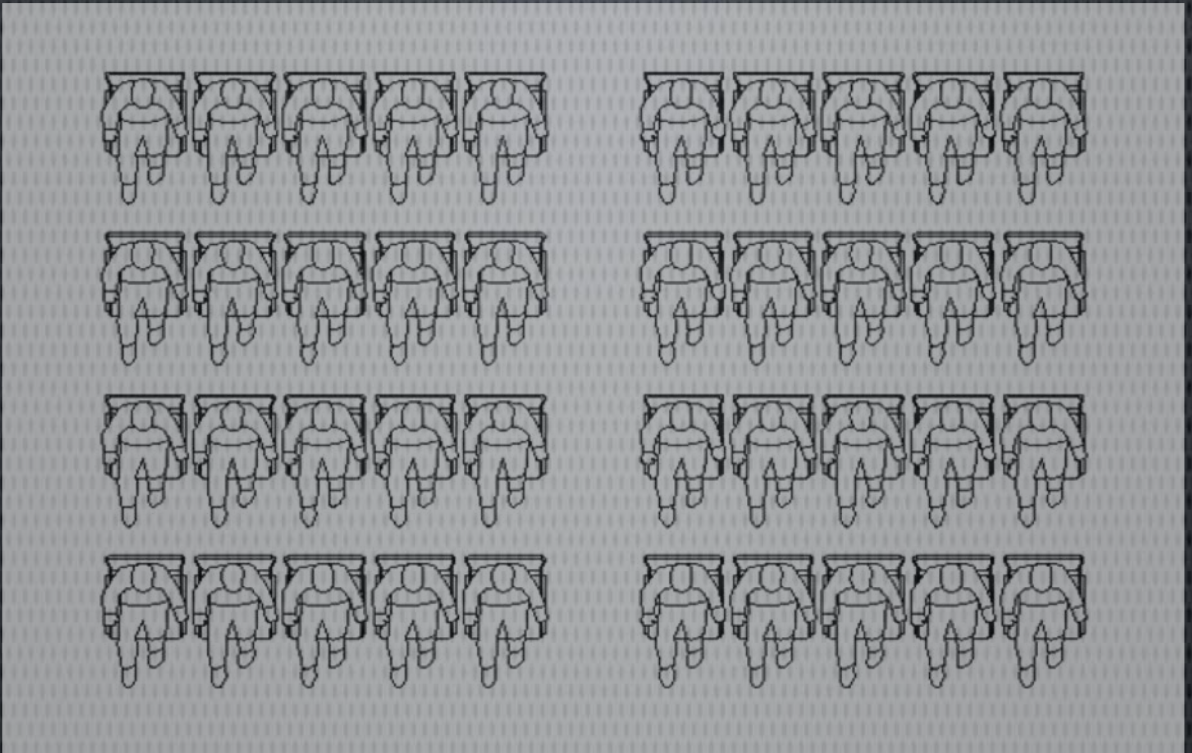
Chairs decorated with laces

Human rights on chairs
(engraved or painted)

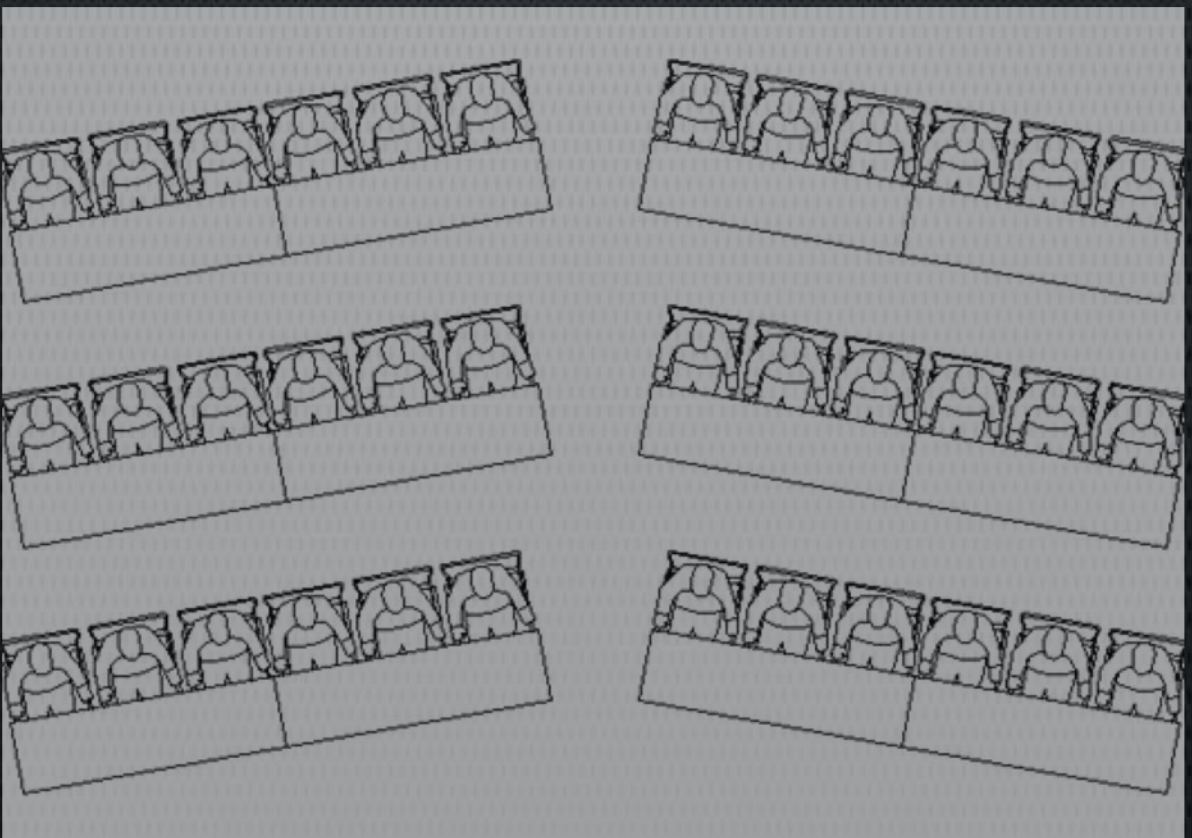

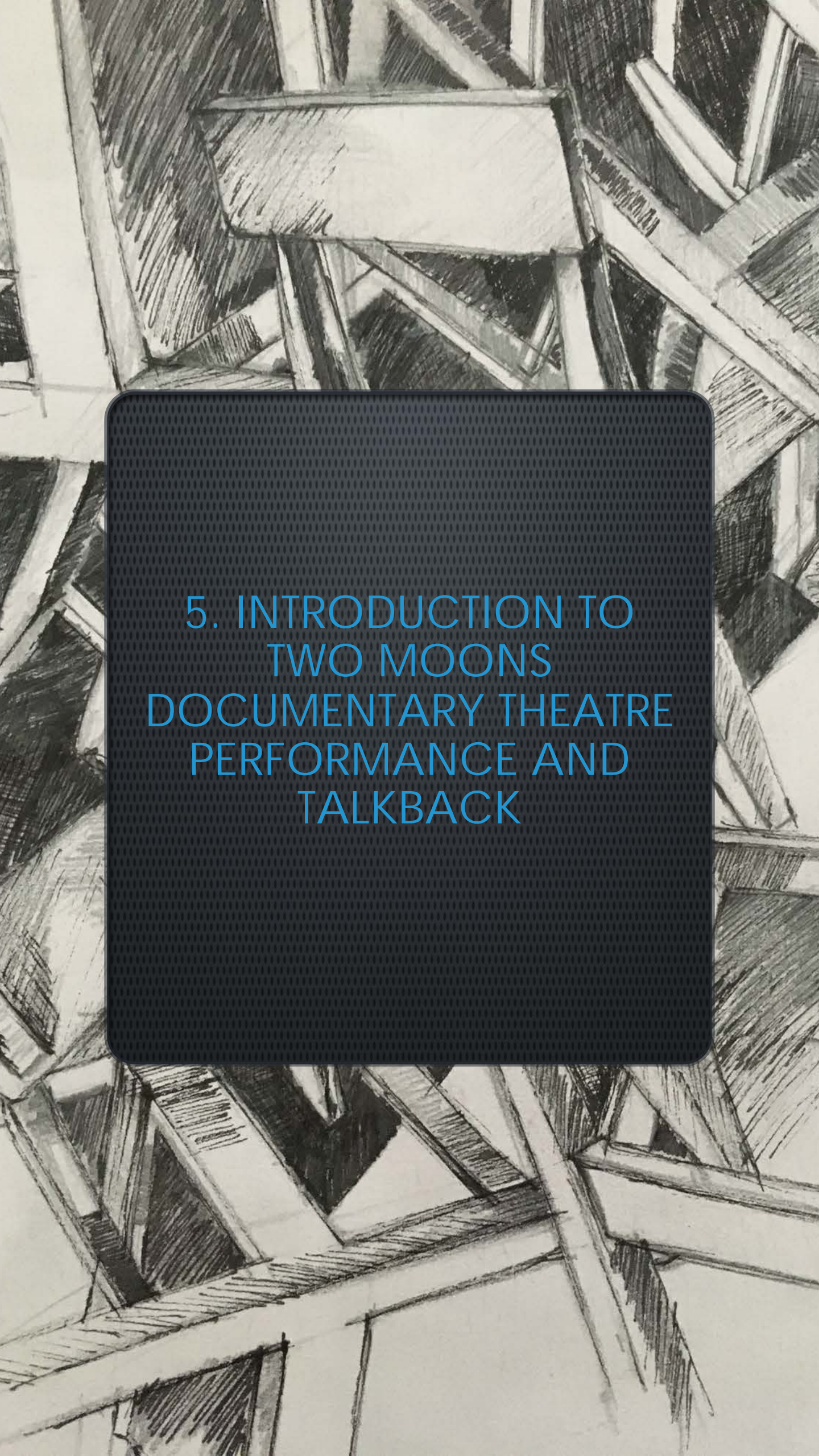
4. EXAMPLES OF SEATING LAYOUTS FOR AUDIENCES

THEATRE: CHAIRS ALIGNED IN CONSECUTIVE STRAIGHT ROWS.

HERRINGBONE: EACH CONSECUTIVE ROW OF CHAIRS AND TABLES ARE ANGLED INWARDS.

5. INTRODUCTION TO
TWO MOONS
DOCUMENTARY THEATRE
PERFORMANCE AND
TALKBACK

What is 2 Moons?

The 2 Moons Programme – Real lives, Real people

A Documentary Theatre Play bringing infringements of older peoples' rights to the stage.

Talkback Session - Real stories encourage real dialogue with the audience creating a catalyst for change & empowerment.

Why a Play on Human Rights?

“ I have learnt that I have the right to be seen as a human even if I am over 60 years old”

Awareness of human rights in day to day lives is low

Older people have grown up in a time where *acceptance* of authority was the norm with little sense of entitlement & more an acceptance of your lot in life

The language used to speak about human rights can be alienating; perceived as legalistic

The play itself acts as a vehicle for delivering an authentic learning experience, linking Human Rights conventions with real human experiences.

The Phases of 2 Moons

- The Play – A Documentary theatre performance
- The post-show Talk Back session
- The individual monologues

Documentary theatre is theatre that uses pre-existing documentary material (such as newspapers, government reports, interviews, journals, and correspondences) as source material for stories about real events and people, frequently without altering the text in performance.

The Play “My Human Rights, My wellbeing”

- ❑ The Play – 60-80 min long performance piece with 6 real life stories told in documentary theatre style.
- ❑ Themes are negative stereotyping, discrimination, isolation and exclusion, abuse, neglect.
- ❑ These themes will highlight to and empower older people to protect themselves.
- ❑ Highlights to stakeholders how the human rights of older people are being infringed

The Monologues

- 5 x 10 minute monologues from across Europe make up the whole play.
- Monologues can be performed collectively or individually to highlight particular issues, depending on the requirements of the hosting organisation.

The Talkback Session

A post-performance facilitated talkback session with the audience –
A space to :

- Make sense of their own experience
- Consider the experience of others
- Build empathy
- To enhance interpersonal learning, critical thinking, growth & attitude.

The Talkback Session

- A 30 min post- show talkback session will be facilitated with the audience.
 - A chance to discuss the play with the actors and director on the topics raised to deepen understanding of human rights infringements in everyday life.
 - To engage audiences more and deepen their understanding based on “ My Human Rights, My Wellbeing” handbook.
-